

مندايباز

رؤمان

فهرهاد پيربال

چاپی دووهم: مارسى ۲۰۰۶

من شانازى به تەكنىكى پۇمانى مندالبازمەو دەكەم، ئەگەرچى لە چاپى يەكەمىدا، لە چاپخانى، تۆنى ھەر يەك لە خانەى چوارگۆشەكان لەيەكتەر جودا نەكرابوونەوہ. ئەمەش واىكردبوو خوينەر بەزەحمەت بتوانى بەدوواى رووداوەكاندا بچى.

لەم چاپە تازەيەدا، بە مافى رەواى خۆمى دەزانم كە ھاتووم بە تەكنىكىكى ئاسايى گىرانهوہكەم ريزەبەندى كردوہ. ئەمە پاشگەزبوونەوہ نيە لە تەكنىكى پيشووم، بەلگە يارمەتيدانى خوينەرە بۆ باشتر روچوونە ناو جيهانى رووداوەكان.

ئەگەر ئەمەيان ئەگەر ئەويان.. مالى قەلب سەر بە ساحىبى!..
بەلام بەھىواى خويندەوہيەكى خۆش...

«مهولوود مندالباز» ته مه نى ده وروبه رى چل و پينج ساليك؛ له سهر كورسى، له ناو مه خفه رى پوليسى گه ركه كى ته يراوه: سهر و قز بژ، قولبه ستر او، ملي به سهر شانيدا شور ببووه، ليقاويكى پيس به ده مييدا هاتبووه خوارى. پوليس دايانابوو تا مه ستيه كه ي دويني به رى بدات و تايع بيتنه وه: بوئه وه ي ئيفاده ي لى وه رى گرن و وه لامى پرسياره كاني پوليس بداته وه.

پوليسه كان، له ناو مه خفه رى پوليس، له وديو په نجه ره وه ته ماشاي سهر و گوټلاكي عه نتيكه و نوستووي مه ولوود مندالبازيان ده كرد، - ليقاويكى پيس به ده مييدا هاتبووه خوارى. له ناو خو ياندا به چرپه و پيكه نينه وه باسيان ده كرد:

- ده لئين له وه ته ي هه يه تامي ژني نه كردووه.

- كه واته هه قى خو به تى.

- چون؟

- كه هيچ ژنيك نه بيت تامي بكا، ناچار بووه په لامار بداته

مندالان.

- نا.. هه ر خو ي هه ز له جنسي مي ناكا. ده لئين روژنيك

كچيكي سفووري جوان به به رده مييدا تيپه رپوه، گوتوويه تى

«ته ماشا كه ن جه ماعت! نه مه داخوا برايه كه ي چهنده جوان بي!».

مام قادری قهپماغفرۆش، به ئەسل خەلکی کەرکووک، دووازده سال بوو له «ئیمام قاسم» دەرکراوو و له ههولیر دهژیا؛ به درێژایی ئەو دووازده ساله برادهری «مهلا چاو به کل»، باش یه کتربان دهناسی؛ له ناو مهخفهری پۆلیسی گهڕهکی تهیراوه، گهواهیی دهدا:

ئەو به یانییه، کاتژمێر ههوت و نیو دهبوو، «مهلا چاو به کل» له مائی ئیمه بوو. بهلێ له سههر سفره کهی مائی خۆمان فراوینی کرد. بهلێ بهلێ، جهنابی مفهوهز، من گهواهیی ئەمه دهدهم و سویند به قورئانیش دهخۆم: له سههر سفره کهی مائی خۆمان دانیشتبوو. ژن و منداله کانیشم شایه دن. خۆ ده توانن له ئەوانیش پیرسن! بهلێ؟! نه خیر جهناب، کورپه گهوره کهم دووازده سالانه. بهلێ، بهلێ، جهنابی مفهوهز، هه موویان ئامادهن گهواهیی بدهن. «مهلا چاو به کل» ئەو به یانییهی رۆژی پینجشه مه، واته له کاتی رووداوه که دا، له مائی ئیمه بوو. پاشان، جهنابی مفهوهز، تو بیر بکهوه: «مهلا چاو به کل» چۆن شتی ئاوهای لی دهو شیتتهوه؟ کهس باوهر ناکا مه لایه کی دهستودامین پاکی وهک ئەو، ئەم کاره دزیوه بکا!

3

مه ولوود مندالباز، له ناو مه خفه ری پۆلیسی ته یراوه، له سهه کورسییه ک: قۆلبه ستراو، ملی به سهه شانیدا شوپر ببۆوه، ليقاویکی پیس به ده میدا هاتبووه خواری. نو سهعات زیاتر بوو، سهه خوش، ههه خه بهری نه ده ببۆوه بۆئه وهی ئیفادهی لئ وه ریگیریت و وه لامی پرسیاره کانی پۆلیس بداته وه.

4

رۆژی پینجشم، دووای کاره ساته که، ده ورو بهری کاتژمیتر ههشتی به یانی، فرنییه کهی «مه لا چاو به کل» داخرا بوو. ئەمه یه که مین رۆژ بوو له ژبانی فرنییه کهی مه لا چاو به کلی قورئان خویندا خه لک فرنییه کهی به داخراوی بیین!

ههه موشته رییه ک کاتی دههات ده رگای فرنییه کهی به داخراوه یی ده دیت، هه ناسه سارد ده گه رایه وه. هه شبوون ده یانپرسی: «بۆ داخراوه؟».

- ده لئین: مندالیکی تیدا ئه تک کراوه.

- چیی؟!

- «مه لا چاو به کل»!

- مه لا چاو به کل مندالی ئه تک کردووه؟

- چۆن؟! -

- نه خيتر.

خه لک بيري بۆ شاگرده کاني ده چوو، نهک خۆي.

5

مام قادري قه پياغفرۆش، به دريژايي ئه و رۆژه ههر که سيک لتي

بپرسیایه:

- ئه رۆ راسته؟! -

ده موده ست له سه ره تادا ده يگوت:

- لا حول و لا قوه الا بالله..

پاشان له نوو که وه دهستی پيیده کرد بیسه ميني که ئه م تاوانه
بيسه له «مه لا چاو به کل» ناوه شپيته وه: به لکو له وان هيه مه ولوود
مندالبازيان شيرۆ مه دفعه ع شاگرده که ی مه لايان ته فره دابيت و
له ناو فرنييه که ی ئه ودا ئه وه ی ويستويانه کرد بيتيان.

6

دايكي يوسف، ئه و به يانييه، له کاتژمير هه شته وه تا نيوه رۆ،
له ناو ژنه کاني ميوانيدا، ههر دوو قاچي خۆي راکيشابوو، به ههر
دوو ده ست له رووی خۆي ده دا و پرچی خۆي ده رنييه وه،
ده کپووزاييه وه:

- نازانم، وه يش.. کو تراييم دايه، ناردم بۆ فرنه که سه مومن

بکری؛ که چی نه گه رایه وه .. ئووووویش .. نه گه رایه وه. به قوربانی
بم؛ نه .. گه .. را .. یه .. وه ...

7

مام قادری قه یماغفرۆش دانیشتبوو ئامۆژگاریی کورپه
پارچه له که ی خۆی ده کرد:

- ده بیینی، کورم، نه گه ر تۆش بچیتته سینهما و به چایخانان
بکهویت و له گه ل خه لکی گه وره ی خراپ هه ل سوکه وت بکهیت،
وهک یووسفی کورپی مام جابیرت به سه ر دئ!

کورپه پارچه له که ی مام قادر له باوکی پرسى:

- بابه، ته نیا مه ولوود مندالباز و شیرۆ مه دفه ع مندالبازن؟

- نه خیر، کورم .. زۆرن.

- ناویان چیه؟

- جه میل دۆخین، قادر قه نینه، که ریم که رگئ، تاهیر

ته سبیح ... گویت لیبیه! نه و جا ئاگاداری خۆت به!

- نه وانه له کویتن؟

- له سینهماکان، له مه سبه حه کان، له به رده رکی چایخانه کان

داده نیشن. له هه موو شوینیکن. ئیدی جارێکی دیکه نه چیتته

سینهما و مه سبه ح و چایخانه و مایخانان .. ها! گویت لیبیه!

8

ياسين، برآى يووسف، دوو سال له يووسف گه وره تر بوو، به باوكى گوت:

- رۆژتيك يووسف به بهردهم همام سيرواندا دهروا، له چايخانه كهى به رامبهه همام سيروان «شيره مه دفعه» رايده گريت و پيى دهلي: «وره با سه عاتيك بو توش بكرم».

باوكى يووسف، رووى كرده ياسيني كورى:

- شيره مه دفعه كييه؟!

- خو پرييه. له چايخانه كهى به رامبهه همام سيروان داده نيشي. يووسف خوي رۆژتيك نه مهى بوم گي پرايه وه. ده يگوت: «نم خو پرييه شه پم پي ده فروشي».

- مندا البازه؟

- بهلي، بابه گيان. هه موو گه رهك ده يناسن.

باوكى گوتى:

- ده ههسته، با بچين ناوى نم خو پرييهش بدهينه مفه وهز وريا. هه ر ئيستا!

ياسين گوتى: باش!

9

ياسين، له هه مان قوتابخانه كهى يووسف (له ناوه نديى كاروخ) ده يخويند. ياسين پولى سييه م، يووسف پولى يه كه م بوو.

ئەو پاش نيوەرۆيە قوتاببييه كانى پۆلى يەكەم و سىيىهەم بە چاوى
سووكەو دەيانروانييه ياسين:

- يووسفى براى ياسين لاقە كراوہ.

- يووسف ئەتەك كراوہ.

ئىستا بىگومان قوتاببييه كان ئاواى پى دەلەين!
ئىتر ياسينى برا گەورە چۆن نەبىتە فرمىسكىك و دانەچۆرپتە
ناخى زەوى!

«مەلايەك لاقەى كرووہ»

«نەخىر، مندالبازىكى گەرەكەكەى خۆيانە»

«نەخىر، دەلەين: مەلا فرنيچىيەكەى گەرەكەى خۆيان تەعەددای
لى كرووہ».

تازە ئابروويان چوو! ئابرووى ياسين چوو. تەواو. عەمرى
يووسف نەمىينى؛ چۆن ئاوا لەبەردەم خەلك سەرشۆر و
چاوشۆرى كردن! شاللا ھەر چىتر نەدۆزىتەوہ!

10

دايكى يووسف، ئەو بەيانىيە، تا نيوەرۆ، لەناو ژنەكاندا، بە
ھەر دوو دەست ھەر لە رووى خۆى دەدا و پرچى خۆى دەرنىيەوہ:
- ئوووى... ناردم بو فرنەكە سەموون بکړئ؛ نەگەرپايەوہ..

مام قادری قه‌یماغفرۆش گه‌واهیی ده‌دا:

سویندم به‌م بانگ و سه‌لایه: مه‌لا چاو به‌ کلی فرنیچی، له ده‌روبه‌ری کاتژمیر هه‌وت و نیوی به‌یانیه‌وه له مائی ئیمه‌ بووه. من ئەمه‌ دووهم جاره ئیفا‌ده ده‌ده‌م. من خو ئەم به‌یانیه‌ش هه‌مان گه‌واهییم دایه‌ مفه‌وه‌ز وریا... چۆن؟! چیی ده‌گوت؟! ده‌یگوت: «له‌سه‌ر قه‌بران گه‌راومه‌ته‌وه و ماندووم»؟ به‌لێ؟ ئا، راسته‌: کاتی گه‌یشته‌ به‌رده‌رگا که‌مان هه‌ینکه‌هه‌ینکی پێ که‌وتبوو، ده‌تگوت پراویان ناوه‌. به‌ منی‌شی گوت، گوتی «له‌سه‌ر قه‌بران گه‌راومه‌ته‌وه و ماندووم». چی؟! بو له‌سه‌ر قه‌بران بوو؟ ئێ ئاخر قه‌له‌نده‌ره‌ی، قورئان‌خویننه‌. به‌یانیه‌کی زووی رۆژی پینجشه‌مه‌، مه‌لایه‌کی به‌له‌نگاز له‌سه‌ر قه‌بران چی ده‌کا جه‌نابی عه‌قید؟! بێگومان قورئان له‌سه‌ر گۆری مردووان ده‌خوینتی، به‌سته‌زمانه‌! قابیله‌ چی ده‌کا! که‌سابه‌ته‌که‌ی ئاوه‌ایه‌ ئیتر: هه‌موو به‌یانی و ئیواره‌یه‌کی پینجشه‌مووان ده‌چیته‌ سه‌ر قه‌بران، قورئان له‌سه‌ر گۆری مردووان ده‌خوینتی. خه‌لکی خاوه‌ن مردووش خه‌ریکی پێ ده‌که‌ن. من ئەوا دووا‌زده‌ ساڵه‌ ده‌یناسم. ئەو فرنییه‌ بچکۆله‌یه‌شی هه‌یه‌ له‌ ته‌یراوه‌. من دووا‌زده‌ ساڵه‌ «مه‌لا چاو به‌ کل» ده‌ناسم، تا ئیستا هه‌یچ قسه‌یه‌ک یان کاریکی ناشیرنم لێی نه‌دیوه‌. چۆن؟ نه‌خه‌یر. ئەمه‌ بوختانه‌ پێی ده‌که‌ن.. هه‌مم؟! هه‌ر چۆنیک بێ. له‌ خو‌ی بپرسن. نه‌خه‌یر، له‌ خو‌ی بپرسن، ئەو خو‌ی پیتان ده‌لێ. به‌لێ ئا،

من واتیده گه م: «مه لا چاو به کل» قسه ی بو هه لبه ستراره. دهنه
 پیاویکی به ته مه نی له خوگه راوه ی دینداری وهک نهو، هه رگیز
 تو مه تی ناوهای لی ناوه شیتته وه، جه ناب، ئیوهش نه مه ده زانن.
 نه م پیاوه سی سال زیاتره مه لایه، له گه ل فریشتان سه روکاری
 هه یه. چو ن؟ به لی راسته: قه یناکه مه لای مزگه وت نیه، به لام
 ده یان جار مه لا ئیزنیان داوه تی بانگ بدا، قورئانخوینه...
 مه لایه کی هیند ده ستودامه ن پاکه، ده یان مزگه وت مه منونیه تی
 پیشنو ئیژیان بو بکات. ته واو جه نابی عه قید، من گه واهی بی خو م
 دا. پرسیری دیکه تان هه یه؟ چی؟! بوچی به و به یانییه زووه
 هاتبووه مالی ئیمه؟ نه وه تا: من مسوگه رم له مه شدا هه ر
 بوختانیان بو ی هه لبه ستووه. «مه لا چاو به کل» هه موو
 به یانییه کی پینجشه مووان که له سه ر قه بران ده گه رپته وه، دی
 سه ریک له من ده دات و قاولتی به یانیم له گه ل ده کا. ژنی
 نه هیئاوه، که سی نیه، نه گه ر ته نانه ت هه موو به یانییه کیش هه ر
 فراوینی خو ی له مالی ئیمه بکا، چی تی تیدایه؟ به لی، زور
 براده رمه. هه موو نو ئیژیکی جومعه ان پیکه وه ده که یین: هه ندی جار
 ده چینه مزگه وتی کویتی، هه ندی جار ییش ده چینه مزگه وت ته که ی
 حاجی مه غدید. نه ری وه لا سه ری بچی، نو ئیژی ناچی. من؟ به لی
 به نه سل خه لکی که رکووکم. له وی عه رزه مان هه یه، دوکانمان
 هه یه.. باو کم به ره حمه ت بی سی خانووی گه وره ی بو م جی
 هیشتبوو، قوربان؛ به لام ئیتر نه مه زرووفه.. به ناشکووری نه بی،

گهلیک مهمنوونیشم. من دوو ههجم کردوو، قوربان.
مام قادری قهیمافرووش تفی له دهه وشک ببوو، پرسى:
- بۆچی ئەم پرسیاره له من دهکەى، گهورههه؟

12

مهولوود مندالباز، ههشتا ههه سهرخوش، - ملی بهسهه شانیدا
شۆر ببۆوه، لىقاویکی پیس به دههیدا هاتبوو خوارى - تا
کاترمیتر شهشى ئیوارهش ههه خه بهرى نه بو بۆوه بۆئه وهى مفه وهزى
ته حقیقى پۆلیسى ته براوه لىتى بپرسى:
- کاک مهولوود، تو به یانییه کهى رۆژى پینجشه مه له کووى
بووى؟

13

ئهو نیوه رۆیه، مهیتى «ئیبۆ» ی کوره تا قانه کهى عومهه پۆخچى
(که ته نیا سالیک بوو بهشى کاره باى له صناعه ی ههولیر ته و او
کرد بوو) له شهرى قادسیه ی سه دام له سهنگه رى دیزفوله وه
گه رابۆوه به ردهه مزگه وتى حاجى شه هاب له گه ره کی ئیسکان:
یازده گولله سنگى سمیبوو. به لقیس خانى دایكى یووسف له ناو
تازیه ی ژناندا، له ته نیشته پلکه مامزى عومهه پۆخچى
دانیشتبوو: خۆى کویر کرد هینده ی به هه نهجه تى گه رانه وهى مهیتى
«ئیبۆ»، بۆ «مهیتى نادیارى» یووسفى کورى خۆى بگرى.

چوارشانه، که له گهت، سووره، گردهنگ، دهموچاوی له شیرتیکی
بریندار دهچوو، گوتی:
- به لئی منم شیرۆ مه دفه ع.

شیرۆ مه دفه ع، ته مه نی، چل و پینج سالتیک ده بوو. برای
بچووکی چوار برایان، که هه موویان له داموده زگاگانی حکوممهت
کاریان ده کرد. له ناو هه موویاندا، ته نی ئه و ئاوها سه رسه ری بوو.
به لام له گه ل ئه مه ش، به هه ر چوار براگه وره که ی - له کاتی ئاوها دا
- له پشتی ده وه ستان و له سه ریان ده کرده وه: به تاییه تی برا هه ره
گه وره که ی، «رانیید نه عیم»، که مه سئول شو عبه ی
ئیستیخباتاتی به عس بوو له شاری مه خمور. تا ئیستا سی
جاران له سه ر تۆمه تی مندالبازی به ری دابوو؛ جاریکیشیان له سه ر
ئه وه ی که به سه رخۆشی ته له قزیۆنی ناو چایخانه که ی مام بایزی
شکاندبوو؛ جاریکی دیکه ش له سه ر ئه وه ی له ناو «حه مام شیفا»
به دامریۆکس له نه قیب ئه منیکی خه لکی خانه قینی دابوو. دووای
گیرانی، پۆلیس لییان پرسیبوو «تۆ چۆن له نه قیب ئه منیکی
ده ده ی؟»، وه لامی دابۆوه گوتبووی:

- - له ناو حه مامه که پرووت بوو، من نه مزانی نه قیبی ئه منه.
نه عیمی برا گه وره ی، هه ر جاریک بیویستایه به ری بدات، له
مه خموره وه ته له فۆنیکی بۆ شو عبه ی ئه منی هه ولیر ده کرد، ئیتر
سجنی سه رای هه ولیر له سه ره تادا به که فالهت، پاشان له دادگا

چاره سه رێکیان بۆ ده دیته وه و به ریان ده دا. به م شیوه یه، خه لک
نه ک ههر نه یانده توانی رقیان لیبی بیته وه، به لکو لیبی ده ترسان.
مفه وه ز وریا هه موو ئه م شتانه ی له باره ی شیرو مه دفه عه وه باش
ده زانی، لیبی پرسى:

- کاک شیرو، به یانیی پرۆژی پینجشه م، یه عنی دوینی، له کوی
بووی؟

شیرو مه دفه ع گوتی:

- له هه مام بووم. له گه ل قله که ی خۆم.

مفه وه ز وریا لیبی خوړیبه وه:

- هه ندیك به ئه ده به وه قسه بکه!

شیرو مه دفه ع ئه نگوستیله زیړه سه ر پر موورووه دره وشاوه کانی
له په نجه ی خۆیدا ده سووراندا، بی مننه ت به مفه وه ز وریای گوت:
- تۆ منت بانگ کردۆته ئیره فیتری ئه ده بم بکه ی یان ته حقیقم
له گه ل بکه ی؟!!

مفه وه ز وریا نهیده و تیرا پتی بلتی «ته حقیقت له گه ل ده که م و ههر
دوو چاویشت ده ردینم»، پتی گوت:

- چۆن بۆم ده سه لمینیت که تۆ له وکاته دا له هه مام بووی؟

شیرو مه دفه ع گوتی:

- ده توانی له قله که م بپرسیت، ده توانی له وه ستا مه غدیدی
هه مامچی بپرسی! یان له مام جه ردیسی ناتر بپرسن، ده ی.. خو
ئهو بیست و چوار سه عات له هه مامه که یه: ئهو به یانییه به

دهستی خوئی پشتی منیش و قله که می شوشت.. برۆن له ئەو
بیرسن. دەی!

شیرۆ مه‌دفع له کۆتاییدا هیتور بووه‌وه:

- پاشان، مفه‌وه‌ز وریا، ئەوا دەرکه‌وت: هه‌موو ته‌یریک
گۆشتخۆرن، ته‌نیا ناوی گورگ به‌ده!
مفه‌وه‌ز وریا پرسى «مه‌به‌ستت چیه؟».

- ئیشی ئیمه، حی علی الصلاه ئاشکرایه، به‌لام ئەو خه‌لکه‌ی
دیکه، بانگ ده‌دات و له قه‌برستانان قورئانیش له‌سه‌ر گۆری
مردووان ده‌خوینى، که‌چی گورگه و له پیتستی مه‌ردایه!
مفه‌وه‌ز وریا خوئی لى تووره کرد:

- تو بۆت نیه به‌بى به‌لگه ئەو تۆمه‌ته به‌خه‌یته ئەستۆی
که‌سپکی وه‌ک «مه‌لا چاو به‌کل»!

شیرۆ مه‌دفع گوتى:

- ئەسله‌ن، ئەو مه‌لا چاو ته‌ره‌ماشه ته‌نیا پیتش چوار سال،
هه‌موو مندالانى ئەم شاره‌ی له زه‌واق نابوو.. به‌م دووا دووابیه
له‌برسان هات خووی دایه قورئانخوینى و خوئی کرد به‌مه‌لا!
- وس س س ..!

- خو ئیوه، که خه‌لکی ئەسلنى ئەم شاره‌ن، ده‌بى له من باشتر
ئهمه‌ بزانی، جه‌نابى مفه‌وه‌ز!

مفه‌وه‌ز وریا ده‌یزانى که شیرۆ مه‌دفع به‌ ئەسل له بنه‌ماله‌یه‌کی
ده‌وله‌مه‌ند و ده‌سپۆ‌بشتووی مووسلاوین و نه‌عیمی برا گه‌وره‌که‌ی،

که مهسئوول شوعبیه، دهتوانی ههموو شتیکی لی بکا؛ نهیویرا
 پیتی بلتی «دهمت داخه و گوو بخۆ»، پیتی گوت:
 - تۆ بتوانه لییره بهرگری له خۆت بکه؛ عه لاقهت بهسه ر خه لکی
 دیکه نه بی!
 شیرو مه دفعه ع گوتی:
 - ئاخو خۆ ئیستا ههموو خه لک دهزانن «مه لا چاو به کل ئەم
 کاره ی کردوو»؛ لییان روونه: مه لا چاو به کل له ناو فرنییه که ی
 خۆیدا ئەم کاره ی نه نجام داوه! ئیدی برایه وه.
 - تۆ خۆت دیوته؟
 - نه مدیوه، به لام ههموو خه لک وای باس ده کهن.
 - تۆ ئاگاداری خۆت به که خه لک به خراب باست نه کهن،
 غه می خه لکی دیکه ت نه بی!
 - هه رگیز کاری واه من ناوه شیتته وه.
 - ماشه لالا.. شیرو مه دفعه ع..! ئەدی تازه باسی ئه وه ت
 نه ده کرد که به یانی پینجشه مه خۆت و قله که ت له حه مام بوونه؟!
 - ئەمه له گه ل قلی خۆم. به لام من به حه یاتم به بیرم نایه
 کاریکی خرابم به زۆر له گه ل مندالیک کردییت. هه رگیز.
 مفه وه ز وریا له کۆتاییدا گوتی:
 - کاک شیرو، خاوه نی مه سه له که شکاتی لیت کردوو و
 گومانی خستۆته سه ر تۆ. تۆ لای ئیمه ته وقیف کراویت.
 - مه به ستت چیه؟

- دهبی چەند شەوئیک لیترە بئینیتەوہ تا تەحقیقت تەواو دەبی!
مفەوہز وریا بانگی پۆلیسەکانی کرد بۆئەوہی شیرۆ مەدفعە
ببەنە ژووری زندانەوہ.

شیرۆ مەدفعە کاتی چاوی بە کەلەپچەکانی دەست پۆلیسەکان
کەوت، پەنجەیی بەسەر گۆل و گۆلباعەکانی پشتەدەستی خۆیدا
دەهینا؛ ئنجا لەبەر خۆبەوہ بە توورەبوونەوہ هەناسە یەکی هەلکیشا:

- ئای.. گەوادی مندالباز!

مفەوہز وریا پرسی «کی؟»

شیرۆ مەدفعە بە هەمان توورەبی و رقعەوہ گوتی:

- قابیلە لەگەڵ تۆم بی؟!!

15

کاتژمێر یازدەیی شەو، پۆلیسیک لەناکاو بانگی مفەوہز وریای
کرد:

- گەورەم، مەولوود مندالباز خەبەری بوویەوہ.. فەرموو!

16

ئەو نیوہەرۆیە، دوو کورە مامەکەیی یوسف، کارۆخ و کامیار،
لەگەڵ دوو ھاوڕیتی ھاوتەمەنی خۆیان، لە باخچەکەیی مائی
یوسف دانیشتیوون. کارۆخ دەیگوت: من دلنیام ئەمە کاری
شیرۆ مەدفعە.

کامیار دهیگوت: نه خیر، تاهیر ته سبیحه، چونکه نه و هه رگیز
وازی له یووسف نه ده هیتنا. هه همیشه به دو وایه وه بوو.
هاورپیکه شیان دهیگوت: نه دی جه میل دۆخینی گه وواد؟!
هاورپیکه دیکه شیان دهیگوت:
- نه خیر. من پیم وایه پولیس هه له ی نه کردوو.

17

نه و پاش عه سره، به لقیس خانی دایکی یووسف، له ژیر
دارمیوه که ی ناوه راستی هه وشه ی خو بان، ته سبیحی کی سه د و
یه ک قل به دهسته وه، چارۆگه یه کی سپی به سه ریه وه، دانیشتیوو..
ده و رانده و ریشی هه مووی ژنی گه ره ک و خزمه کانی خو ی بوون:
دایزه ویدادی ژنی به دره دین قه ره، داده نه زیهه ی ژنی نه حمه د
خوخی، پلکه به دۆکه ی نانکه ر، فه خری خانی ژنی حاجی جه مال
دۆغره مه چی، خا نیه هایه تی ژنی عه ونییه فه ندی، ژنه
ناوه نجییه که ی سه عید کووره چی، ژنه گه وره که ی عوسمان سه قای
نامۆزای.. هه موویان، ده تگوت له پرسه یه ک دانیشتیوو،
دانیشتیوو و دلیان ده دایه وه.

نامینه خانی ژنی عه بدۆک نه جار، دهسته خوشکی دیرینی
به لقیس خان، ته نیشتی چه پی هه رگیز به رنه ده دا. جگه ره کانی
لالیوی خویشی، یه ک یه ک به عه رزه که ی به رده م خو ی

دهكوژاندهوه، كه پاشان نهسرينى خوشكه بچكوژلهكهى يووسف جارچار دهست به گسكيكهوه دههات رايدةمالين.
ئامينهخان چندين جارى ديكه، پيشتر، لهلاى بهلقيس خان باسى ئهوهى كردبوو كه چۆن عهبدوك نهجاري ميتردى، دهيان جار، نيوهشهوان يان به چرچهى نيوهپرۆ، كور و كال و ميتردمندالانى هيتاوهته مالهوه و بهبهر چاوى خوڤهوه ئيشى خراپى لهگهڵ كردوون.

ئهو پاش عهسرهش، ديسان، ئامينهخان (بهلام ئهم جارديان به چرپه و بهدزيبهوه) سهري له بن گوڤچكهى بهلقيس خان نابوو، سوڤند و قورئانى دهخوارد كه عهبدوك نهجاري ميتردى، نيوهشهوان يان به چرچهى نيوهپرۆ، چندين جار كور و كال و مندالانى هيتاوهته مالهوه و بهبهر چاوى خوڤهوه لاقهى كردوون.
بهلقيس خان، ديسان، بهدهم بيستنى ئهم قسانهى ئامينهخانهوه، لهبهر خوڤهوه تهسبيحاتى دهکرد و دهگوت:
«استغفر الله.. استغفرالله..»

ئامينهخانىش، لهژير نيوجهوانى گرژ و داگرتوى خوڤهوه، لهناو ژنهکاندا، ههولئى دهدا وا دهري بخات كه گريانهكهى، بو يووسفى بهلقيس خانه، نهك بو حالى پهريشانى خوڤى.

«مه لا چاو به کل» له لایه ن جا بیر جه نازه ی باوکی یووسفه وه شکایه تی لی کرابوو. هه ر له کاتر می پرنوی به یانی پی رۆژی پینج شه مه وه، دووای سووکه توژینه وه یه ک، له پۆلیس خانیه ته یراوه وه راپیچیان کردبووه چه پسخانه ی سه را. مه لا چاو به کل له هه موو ژیانیدا زیندانی نه دیبوو. ئەمرو، له ژووریکه ئینفرادیدا دایاننا بوو: چاوهرپی رۆژی مه حکه مه ی ده کرد.

مه لا چاو به کل ته نیا خوشکیکی هه بوو: به هیجه خان که ژنی نهوهر کوتر باز بوو، له گه ل یه ک تاقه برایشی، کاکۆ، که جاران دوکانیکی تو مارکردنی شریتی گۆرانی و قیدیۆی هه بوو. له سه ر فرۆشتنی کاسیتی گۆرانییه کانی «شقانپه روه ر» موخبیریان لیدابوو؛ نه ویش له ترسی ئیعدام، چند مانگیک پیش ئیستا دابوویه شاخ و ببوو ه پیتشمه رگه .

به هیجه خان له لای ماله خه زوورانی ده گریا:

- به خوا، مالم قه بره، مه غدیدی برام له سه ر کاکۆ گیراوه: چونکه ئشته م کاکۆی برام موخبیریان لی دابوو، نه ویش ئشته م چ بکا؟ بووه پیتشمه رگه .

نزاری کوره پارچه له کهی مام قادری قه‌یماغفرۆش که برادر و
 هاو‌زای یووسف بوو، ئه‌و شه‌وه خه‌ونیک‌ی ناخۆشی دیتبوو:
 جه‌میل دۆخین و که‌ریم که‌رگی و تاهیر ته‌سبیح.. به‌هر
 سیکیان، له‌ناو به‌سته‌که‌ی ژیر پردی سه‌یداوه، ده‌ستیان گرتبوو،
 ده‌یانویست بیسه‌ن. نزاریش هر هاواری ده‌کرد و که‌س
 نه‌ده‌گه‌یشته‌ فریای. مام قادری قه‌یماغفرۆش نیوه‌شه‌و له‌گه‌ل هاوار
 و لالانه‌وه‌ی کوره‌که‌ی خۆی خه‌به‌ری بوویه‌وه:
 - لا حول و لا قوه الا بالله..

دوای ئه‌مه، به‌یانیه‌که‌ی زوو، قادر قه‌یماغفرۆش به‌په‌له‌ خۆی
 گه‌یانه‌ زیندانی قشله، به‌لام نه‌یتوانی بچیت سه‌ردانی مه‌لا چاو
 به‌کلی هاو‌پیتی بکات؛ پاسه‌وانه‌کان پێیان گوت: «ته‌نیا
 دووشه‌مووان مهاجه‌هیه». به‌په‌له‌ نامه‌یه‌کی بۆ «مه‌لا» نارده
 ژووره‌وه:

«مه‌ولوود مندالباز له ژووری زندانه‌که‌ی خۆی له ته‌یراوه
 پرایکردووه و پۆلیس به‌دووایدا ده‌گه‌رتین».

عه‌قید عه‌لی، گه‌زانه‌ی له‌ مفه‌وه‌ز وریا ده‌کرد:
 - ده‌بوویه‌ ده‌موده‌ست بتناردایه‌ته‌ زیندانی سه‌را!

- گه وره م، جاري هيشتا تهنانهت يهك قسه ئيفادهيشيمان ليني
 وهرنه گرتبوو. جگه له مەش باوكي تهعه دداليكراو تهنيا شوپهه ي
 له سه ر هه بوو و هه چي تر!
 عه قيد عه لي گوتي:
 - ئه گه ر تهنيا شوپهه بيت، بو راده كا!
 - خو من دهستي خو م بون نه كردبوو؛ چوزانم راده كا.
 - هه ر چو نيك بيت، ئه م را كرده ي ئه و، له سه ري ده نو سريت و
 حاكم حسيبي بو ده كات.
 - ده بيته به لگه يهك له سه ري.

ئه و روزه ي مه ولوود مندالباز زيندانه بچووكه كه ي مه خفه ري
 ته يراوه ي شكان دبوو و رايكردبوو، ته رمي پازده «سه ربازي
 شه هيد» به جاريك، له سه نگره كاني عه بادان و قه سري
 شيرينه وه گه رابونه وه هه وليتر: يه كيك له وانه ته رمي كوره
 تاقانه كه ي حاجي مورادي قاپقاچي بوو كه تازه ژنيان بو
 گواستبووه! مه خفه ري ته يراوه ده بووايه ناو نيشاني خاوه ن ئه و
 ته رمانه بدو زيته وه و په يوه ندي به خاوه نه كانيان بكات.
 مه خفه ري ته يراوه مه ژغوول بوو. ئه و روزه هه رايهك بوو نه بيته وه:
 هه وليتر هه موو رژابووه به رده م مه خفه ري ته يراوه، هه ر كه سيك
 وايده زاني كوري خو يه تي «شه هيد كراوه» و ته رمه كه يان
 گه راندو ته وه.

عەقیدە ئەلی دەیگوت:

- مەولوود مندالباز ئەو دەرفەتەى قۆزتەوہ و توانى رابکات.

21

قادر قەیماغفرۆش خۆى گەیانده لای جابیر جەنازەى باوکی

یوسف:

- مام جابیر، تۆ پیاویکی خواناسى، گوناحت دەگا ئاپرووی

پیاویکی دیندارى وەکو «مەلا چا و بە کل» دەبەى!

مام جابیر بەم قسەى زۆر توورە بوو:

- دەى، یاخوا نوخسە لە کورى تۆش بى! تۆ واتیدەگەى کە

هیشتا من حەىای خەلک دەبەم..!؟

مام قادرى قەیماغفرۆش، لەبیرى چووبوو کە دەبوایە تەقدیرى

ئەوہ بگرى چ کارەساتىک بەسەر مام جابیردا هاتووہ. هیتورتر

گوتى:

- مام جابیر، ئیستا کە ئەو مەولوودە خوێریبە زندانى

شکاندووہ و رایکردووہ، ئەمە بەلگە نیە بوئەوہى بزانی تانبار

کىبە؟

جابیر جەنازە گوتى:

- ئەگەر منیش داوا بکەم، حاکم خۆى بەرى نادا.

- بوچى؟

- چونکه تاوانه که له ناو فرنییه که ی «مه لا چاو به کل» دا پرووی داوه.

22

ئو نیوه پړویه، دوو کورپه مامه که ی یوسف، کاروخ و کامیار، ته مهن سیزده و چوارده سالان، له گهل دوو هاوړپیی هاوته مهنی خوږیان، له باخچه که ی مالی یوسف دانیشتبوون: هه ریه که یان به چرپه چیروکی خووی به ده دست مندالبازه کانی گه رپه کی خوږیان ده گپرایه وه: سه لیم ساپرووخ، قادر قه نینه، که ریم که رگی، بیج حه سهن..

عه سره که یشی، یاسین، له گهل کاروخ و کامیاری دوو کورپه مامه که ی، له تازیه ی نیبوی کورپه تا قانه که ی عومه ر پوخی هه ستابوون، پشتیان له مزگه وتی شیخی چولی، به ره و ماله وه ده گه رانه وه.. کاتی گه یشتنه به رده م چایخانه که ی «مام سه لیمی لاسووتای» ده نگی عه تا به یه کی سعد الحلی له ناو چایخانه که وه ده هات. کاروخ ته ماشای عه سکه ره عاره به کانی ده کرد: تاک تاک جووت جووت له ولاتریشه وه پؤل پؤل له حه مامه که ی به رامبه ر چایخانه که وه ده هاتنه ده ره وه و خوږیان ده کرد به ناو چایخانه که دا (کاروخ جاریکیان چووبووه ناو چایخانه که قومیتک ئاو بخواته وه، به بیریه تی «حمدیه صالح و بناتها» قژیان تا سه ر سمتی خریان کراوه، سنگ و مه مک نیمچه رووت، له ته له قزیونه که وه، به دیار

فیکه و هه‌رای عه‌سکه‌ره عاره‌به‌کانه‌وه، به‌دهم گۆرانیه‌وه خۆبان
بادهدا و سه‌مایان ده‌کرد. کارۆخ ئه‌و رۆژه زۆر هه‌زی ده‌کرد ئه‌ویش
بچیت قه‌یریک ته‌ماشای سه‌مای نیمچه‌پووتی حمدیه صالح و
کچه‌کانی بکات؛ به‌لام چه‌ندی ده‌کرد نه‌یده‌وئیرا به‌ تاقی ته‌نیا
له‌ناو ئه‌و هه‌موو عه‌سکه‌ره عاره‌به‌ حلالوی و به‌صرای و
سه‌حراویه دابنیشیت!؛ له‌و ده‌مه‌دا یاسین په‌نجه‌ی بو‌ناو
چایخانه‌که درێژکرد و زنجیره‌ی خه‌یالی کارۆخی پچراند و گوتی:

- ئه‌مه «نه‌جۆ نازداره»، جه‌ماعه‌ت!

کامیار گوتی: نه‌جۆ نازدار کتیه‌؟!

- قلی سه‌لیم ساپووخ.

کارۆخ، ته‌مه‌نی سێزده‌ سالان بوو، گوتی:

- قل یه‌عنی چی، یاسین؟

- یه‌عنی وه‌ک ئه‌وه‌ی ببیته‌ ژنی.

کارۆخ یه‌که‌م جار بوو شتی وا بیسیت. کامیار ویستی باشت
ئه‌م نه‌ینییانه‌ی له‌لا ئاشنا بکات:

- قله‌که‌ی جه‌میل دۆخینیش ناوی «مه‌غه‌ بی مووه».

- مه‌غه‌ بی موو؟

یاسین پیکه‌نی، گوتی:

- ئه‌وه‌ی تاهیر ته‌سبیحیش: «خه‌لیل خری».

23

عهبد گولباج، برای مه ولوود مندالباز، دوکانی چاگردنه وهی
رادپو و ته له قزیونی هه بوو، گوتی:
- راسته ئه و برای منه، به لام من له ئه و به رپرس نیم. بو خوتان
پرۆن بیدۆزنه وه.
مفه وه ز وریا له عهبد گولباجی پرسى:
- چوو به مووسل؟
- من نازانم له کوییه و چوو به کوئی. خو له گه ل ئیمه نازی!
مفه وه ز وریا وای به باش زانی سهردانیکی برا گه وره که شیان
بکات، سهعد، که له بانقی رافیدین فه رمانبه ر بوو.

24

خالی یووسف، قادر قیرو (بو خویشی کاتی خوئی مندالباز
بوو) مندالبازهکانی تهیراوه و ته عجیل و خانه قا و ته نانهت
ئه وانهی گه ره گی عاره بانیشی یهک یهک دهناسی؛ به به لقیس
خانی دایکی یووسفی گوت:
- به لقیس، خوشکی خووم، غه مت نه بی.. تو ده زانی: من بو
خووم له خه تی مووسل ئیش ده که م.. به خوا له ما وهی یهک هه فته ی
داهاتوودا په تی له مل ده که م و وه کو سه گ ده یه یتیمه وه به رده مت.
هه ر ئیستاش هه موو براده ره شوفیرهکانی خووم که له خه تی مووسل
ئیش ده که ن، ئاگادار ده که مه وه. به لئینیشته ده ده می ئه گه ر مه ولوود

ئەم کارەى کردبى، بەدەستى خۆم لە ناوەرەستى شار بىكەم بە
عیبەت و ھەلاھەلای بکەم.
داىكى كۆلى یووسفیش ھەر قىشى خۆى دەرنییهو و
دەلالایهوه:
- یووسف.. یووسفم پۆ! لە من پۆیى..

25

«جایبیر جەنازە»، باوکی یووسف، پیاویکی درێژکۆلەى لاوازی
بى ھیز بوو. لە سەرى جادەكەى لای مالى خۆیان دوکانىكى
بچکۆلەى لیفەدرووینى ھەبوو. پیاویکی بەلەنگاز و سادە و
ھەمیشە بیدەنگ، خەلک لەبارەیهو دەیانگوت «میش لە دەمى
خۆى دەرناکا». ئەو پۆژە، وەك شىتى لى ھاتبوو، سەرى دنیای
لى ھاتبوو ھەك، بە یاسینی كۆرە گەورەكەى خۆى دەگوت:
«ھەر دەبى بیدۆزینەو! بۆ كۆى دەچى؟! قور بەسەر
ئەژدادیشى!».

جایبیر جەنازە ئەو پۆژە تەنانەت نەچوو نوێژى جومعەش، ھەر
دەگەرا و لەگەل یاسینی كۆرە گەورەكەى، سۆراغى مەولوود
مندالبازیان دەکرد. یاسینیش زوو زوو بە باوکی دەگوت:
- دەبى دەستى ئەوى تیدا بى، بابە؛ دەنا بۆچى رادەكا!
- بلیم چى، كۆرم.

ياسين به باوکی گوت:
- مڤه وهز وريا ده لئ: «مه ولوود مندالباز رايکردوه بو
مووسل».

باوکی يووسف گوتی:
- له بنی دنياش بی، ههر دهیدۆزینه وه، کورم.

26

رۆژی دووشه ممه، پینجه مین رۆژ بوو که مال یوسفی تیدا
نه بیت. ماله پلک و ماله مام و ماله خال و ژنانی ده رودراوسی،
پهیتا پهیتا دههاتنه مالی یوسف. له ناو ژنانیشدا خه بهر
بلاوبۆوه: «مه ولوود مندالباز له دهست پۆلیسه کانی زیندان غاری
داوه و چوه بو مووسل: پۆلیس له هه موو شوینیتیک به دووایدا
ده گه رین».

دایکی یوسف، ئه و رۆژه له ناو ژنانی میواندا ههر ده لالا یه وه:
- به قوربانی بم! یوسف جوان بوو. جوانیی خوی بوو که سه ری
خوارد!

27

ئه و شه وه، دووای ئه وه ی میوان مالیان چۆل کرد، یاسین، خزایه
پال باوکی و به دهم گریانه وه به باوکی گوت:

- بابہ ، من مہ کتہب جی دیلّم و چیتر دہوام ناکہم .
 - بوچی کورم؟
 یاسین گریا:
 - بابہ ، یوسف حہ یای ہہ موومانى برد .
 باوک خہ ریک بوو بداتہ پرمہ ی گریان:
 - نا ، کورم ، یوسف مندالہ .
 - مندالی چیه؟ حہ یای ہہ موومانى برد!
 - خہ لکی گہ ورہ حہ یای ئیمہ یان برد . خہ لکی گہ ورہ شہ رہ فی
 ئیمہ یان شکاند . یوسف مندالہ . تیگہ یشتی!
 باوکی یوسف لہ نیوان توورہ بوون و بہ زہ یی ہاتنہ و ہدا لہ
 یاسینی خوړیہ و ہ:
 - جار پکی دیکہ ش گوی وا نہ خویت!

28

نیوہر پویہ کی گہ رمی ہاوین بوو ، دایکی یوسف بہ بیربہ تی و
 و ہک فیلمیک دیتہ و ہ پیش چاوی: یوسف دہسہ سر پکی تہ نک
 بہسہر پشٹہ دہستیہ و ہ ، گہ راہ و ہ دہ گریا .
 یوسف لہ دوکانیکی ئوتوو کردندا شاگرد بوو «مکوی ۱۴
 قومز» . ئہ و نیوہر پویہ ، و ہستا ستاری ئوتووچی لہ کاتی ئیشکردندا
 نہ یزانیبوو دہستی یوسف لہسہر زہ مینہ ی ئوتووہ کہ بووہ ، ئامیری

ئوتووی ههلمه‌که‌ی داگرتبووه خواره‌وه و پشتته‌دهستی یوسف
یه‌کسه‌ر چززه‌ی لی هه‌ستا‌بوو.

ئه‌و سووتانه، به‌و ئوتووه گه‌رمه گه‌وره‌یه، سه‌رله‌به‌ری چه‌رم و
پیتستی پشتته‌دهستی یوسفی داپزان‌دبوو. ئه‌و نیوه‌رۆیه، یوسف
له‌ باوه‌ش دایکی خۆی هه‌ر ده‌گریا و ده‌لالایه‌وه.

- کو‌تیراییم دایه، ئیستاش هه‌ر ئه‌و نالینه‌ی له‌ گو‌تچکه‌مدا
ده‌زنگیتته‌وه.

دایکی یوسف، له‌م عه‌سه‌ری بی‌ یوسفیدا، ئه‌م پشتته‌دهست
سووتانه‌ی یوسفی بیرکه‌وتبووه، هه‌ر شینی ده‌گپرا و له‌ رووی
خۆی ده‌دا: «به‌قوربانی بم. له‌ که‌س نه‌رۆیی، له‌ من رۆیی..»

یوسف ته‌مه‌نی پازده‌ سال بوو، جوانکیله و هیمن و ژیر.
جوانیه‌که‌ی له‌ دایکیه‌وه، هیمنیه‌که‌ی له‌ باوکیه‌وه،
ژیرییه‌که‌یشی له‌ سروشتی خۆیه‌وه بو‌ ما‌بووه.

سه‌باره‌ت به‌ نه‌داریی باوکی، یوسف سالتیک دره‌نگتر له‌
ته‌مه‌نی خۆی چوو به‌ر مه‌کته‌ب. کاتی خۆی، دایک و باوکی هه‌ر
ئاگاشیان لی نه‌بوو که‌ یوسف کاتی چوونه‌ مه‌کته‌بی هاتوو،
قادر قیرۆی خالی ده‌ستی گرت و بردی له‌ قوتابخانه‌ قه‌یدی کرد.
یوسف تا ئه‌وکاته‌ی له‌ قوتابخانه‌ش ناوی تو‌مارکرا، هه‌ر
گوله‌به‌رۆژه و بنیشتی، به‌سه‌ر سنییه‌که‌وه، له‌ شه‌قامه‌کان
ده‌فرۆشت.

مام جابیری باوکی، حەزی نەدەکرد یووسف کار بکات،
دەبگوت «هەتا ماوم دەبێ هەر بۆ خۆم بەخێویان بکەم»، بەلام
دایکی، دەبگوت «نەخێر، با کار بکات و فێری کاسی ببیت».
یووسف کاتی چوو بەر خۆیندن، ئەو هی له کۆل بوو وە که له
بەیانییەوه تا ئیوارە کار بکات. خالۆکە، بردی بۆ لای
برادەرێکی زێرنگەری خۆی، له لای ئەو کردی بە شاگرد.
هەموو ئیوارەیهک، کاتی دەگەراییهوه مال، دایکی دەستی له
ملی دەکرد و پیتی دەگوت:

- کورم، پیاو نابێ دەستوی سپی دەریچیت! بۆ خۆت لای ئەم
پیاوه زێرنگەرە فێری زێرنگەری دەبیت.
باوکیشی، بۆ گالتەپێکردن دەبگوت:
- ئا، ئا، کورم، هەر دوو سالی دیکەیه ئیدی دەبیت بە
زێرنگەرێک له هەموو هەولیر تاک بێ! ئەرێ وەللا، هەر دوو
سالی دیکەیه، هەموو زەندی دایکت دەکە ی بە بازنی عەیار
بیست و یەک.

دایکیشی پێدەکەنی. بە یووسفی دەگوت:
- کورم گوی مەدە باوکت، ئەو گالتەت له گەل دەکا و حەزناکا
هیچ کامیکتان کار بکەن!
- نەو لالا نا کورم گوی مەدە باوکت..
- بەخوا بزانه دەبیتە چتو زێرنگەرێک!
هیشتا هەفتەیهک بەسەر کارەکە ی یووسف تینه پەریبوو،

نیوه پړوبه ک وهستا جهردیسی زیننگه ر، ژنیک هاته دوکانه که ی. یوسف چاوی لیتیان بوو: له ناو دوکانه که که وتنه پسته پستی نیوان خوځیان. یوسف له قوولایی ناو دوکانه که دانیشتبوو، نهیده ویست وای پیشان بدا ناگای له وانه، مه ژوولی تواندنه وه و له حیمکردنی هندی پارچه زیږ بوو. له ناکاو، وهستا جهردیس بانگی کرد:

- یوسف! وهره برؤ کیلویه ک ته ماته بکړه!

له دهره وه باران دهباری، یوسف به بهر بارانه که دا چووه ناو قه یسه ری، کیلویه ک ته ماته ی کړی و هاته وه، دیتی: وهستا جهردیس و ژنه که پیکه وه چوونه ته ناو قوولایی دوکانه که وه و به کتر هله پشیون.

- نه مه کیلویه ک ته ماته، وهستا!

وهستا جهردیس گوتی:

- چیه نه وه؟ تو ته ماته ت کړیوه؟!

- نه دی جه نابت نه تگوت «ته ماته»؟

- نه خیر، کورم، من گوتم «بیبه ر»، بچو دهی، راکه، کیلویه ک بیبه ر بکړه!

له دهره وه باران دهباری. یوسف به بهر بارانه که دا دیسان گه رایه وه ناو قه یسه ری، کیلویه ک بیبه ری کړی و هاته وه. دیتی: دیسان وهستا جهردیس و ژنه که، له باوهش به کتر، مه ژوولی به کتر بوون:

- فەرموو وەستا، كیلۆبەك بیبەر!
 وەستا جەردیس دیسان خۆی لێی توورە کردەوہ:
 - چیه ئەوہ تۆ ببەرەرت کړیوہ، کەرہ!
 - ئەدی تۆ نەتگوت «کیلۆبەك بیبەر»؟
 - نەخیڤر، من گوتم: «دەسکێك توور و دەسکێك کەرەوز،
 کورپی خۆم». زووبە، دەی..!
 لە دەرەوہ هیشتا هەر باران دەباری، یوسف دیسان بەبەر
 بارانە کەدا چووہوہ ناو قەیسەری، «دەسکێك توور و دەسکێك
 کەرەوز»ی کړی و هاتەوہ، دیتی: وەستا جەردیس و ژنە کە هیشتا
 هەر پیکەوہ، لەناو قوولایی دوکانە کەدا یەکتەر هەڵدەپشێون.
 - ئەمە «دەسکێك توور و دەسکێك کەرەوز»، وەستا!
 وەستا جەردیس گوتی:
 - چیه ئەوہ؟ تۆ توور و کەرەوزت کړیوہ؟!
 - ئەدی جەنابت نەتگوت «دەسکێك توور و دەسکێك
 کەرەوز»؟
 - نەخیڤر، کورم، من گوتم «کیلۆبەك باینجان». تۆ چەند
 کەری؟! ڤاکە، دەی؛ بچۆ کیلۆبەك باینجان بکړه!
 لە دەرەوہ هیشتا هەر باران دەباری، یوسف دیسان گەراپەوہ
 ناو قەیسەری، کیلۆبەك باینجانی کړی و هاتەوہ؛ دیتی: ئەم
 جارە دوکانە کەیان داخرا بوو. دیار بوو وەستا جەردیس لە دیوی
 ژوورەوہ ڤا قەپەنگی دوکانە کە ی ڤاکیشابووہ خوارەوہ.

یووسف لهو رۆژه باراناوییه دا تا ئیواره ههر بیری له وهستا
جهردیس و ژنه که ده کرده وه، پاشان له ناکاو ههزی کرد چیرۆکه که
بو باوکی بگپرتته وه. باوکی یووسف، دووای بیستنی چیرۆکه که،
دهموده ست بریاری دا و به یووسفی گوت:

- جارێکی دیکه ناچیتته وه لای ئەم سه سه رییه!

دایکی، له سه ره خوانی نانی ئیواره بوون، پرسی:

- بو؟

مام جابیر، رووی کرده یووسف، گوتی: بو بگپرتته وه!
ئیترا، لهو رۆژه وه، هه میسه، دایکی، له ریگای خالۆکه به وه،
یووسفی ده برد له دوکانیک ده یکرده شاگرد، باوکی شی،
به پیچه وانهی ئەو، دووای ماوه یه ک، ده چوو لهو دوکانه ده ری
ده هینا.

شه ویک، له ناو جی، دایکی یووسف به جابیری گوت: «ئهمه
چییه: من ههر ده مه وی ئەم منداله فییری پیشه یه ک بیت،
دایده نیمه بهر کاریک و تو دووای هه فته یه ک ده چی
ده ریده هینی؟».

جابیر جه نازه پیش ته وهی دوکانی لیفه دوررینه که ی بگوازیته وه
گه ره که که ی خوین له ته یراوه، چه ندین سال بو له ناو بازاری
گه وره شاگرده په ره چی بوو. باش ده یزانی ناو بازاری گه وره و
قه یسه ری کیتی تیدایه و چیی تیدا ده کری! یه ک به یه ک قه ساب
و زیرنگه ر و به قال و کوتال فروش و که بابچی و نه جار هکانی ناو

قه‌یسهری و بازارپی گه‌وره‌ی ده‌ناسی . به به‌لقیسی دایکی
یووسفی گوت:

- به‌لقیس، تو بیر له شتیک ده‌که‌یته‌وه و من بیر له شتیک
دیکه ..

- تو بیر له چی ده‌که‌یته‌وه؟

- من پی‌اوی ناو بازارم و باشتر له توئه و پی‌اوه خویری و
توربیانه ده‌ناسم که تو پیت وایه یووسف له لایان فییری
که بابچیتی و نه‌جاری ده‌بیت!

- من ده‌لیم به‌لکو ده‌ستوی سی دهرنه‌چیت و بو خوی فییری
پیشه‌یه‌ک بیت!

جاییر جه‌نازه ده‌یزانی له‌ناو بازار و چایخانه و کوچه و کولانان
, به‌ناوی شاگردییه‌وه چی به‌مندال و مه‌زان ده‌کریت، گوتی:
- به‌لقیس، تو ته‌ماشای بکه! یووسف (به‌قوربانی بم) تو
دیوته: ده‌لئی بو‌که‌شوشه‌یه! دلّم نای له هه‌موو جییه‌ک بیته
شاگرد! تیگه‌یشتی!

- ئەدی چی بکا؟

جاییر به‌تووره‌یییه‌وه:

- یووسف جوانه .. جوانکیله‌یه .

به‌لقیس جه‌ختیی کرده‌وه:

- ئەدی هه‌ر به‌کولاناندا بسورپیته‌وه؛ خویری دهریچی؟

- بو خویری دهرده‌چی؟

- منداڭ ئەگەر كارىك نەكا، ناچارە ھەر بە كۆلاناندا
بسوورپتەوہ.

- با بېتە دوكان و بەردەستىي خۆم بكا.

- ئەدى ياسىنت لە لا نىه؟

- با بە نۆرە بېن.

- دە كەواتە، با يووسف لە لای خۆت بى و ياسىن شاگردى

بكات!

جابىر جەنازە، لەناو جى، عادەتى بوو: كاتى زۆر توورە بووايە،
دەيگوت: «عەججا ايب!».

- دە باشە، دەى.

- يووسف جوانە، بەلقىس. دلم نايە لە ھىچ شوپىنىك بېتە
شاگرد و تەواو. كورەكەى حاجى و ھەب چەخماخچىت بە بىرە
چيان پى كردبوو؟

- پياوہكە، دەى! خۆت چۆنى بە باش دەزانى، ئەوہ بكە!

- بە فېلى ئەوہى كە بىبەن ئوتوومبىلىكى پى چاك بكەنەوہ،
بردبوويانە ناو زوورگەكانى كەندىناوہ، لەوئ تىر تىر ئىشى خۆبان
لەگەل كردبوو و ھىنابوويانەوہ.. ھەرەشەى ئەوہشيان لى كردبوو
كە لە لای كەس قسە نەكات دەنا دەيكوژن، تا وای لىھات وردە
وردە و ھستا فېستەرەكەى خۆبشى پى بىبوو. تا لە كۆتاييدا
لەژىر و ھستاكەى خۆيدا گىرا و ھەموو شتىكى بو پۆلىس و بو
دايك و باوكى خۆبشى گىرايەوہ!

- وهيش، چ بيزه وهريت، جابير. دوور بي ياخوا. خو کفرم
نه کرد!

- ده بنوو، بنوو...!

- خهوم لي ناکه وي، جابير.

- به بيرته ده مگوت: «يووسف جوان کيله يه، با نه بيته شاگرد!

- به قورياني بم،. نجا خو له کاتي شاگرديدا واي به سهر

نه هات؟! من ناردم بو فرني، بچي سه موونم بو بکري (هه ي به

قوزه لقورتم بي!). ناردم سه موونم بو بکري.. نه گه پرايه وه..

به لقيس خان دهستي کرده وه گرياني شه وانه ي خزي..

29

ياسين، نيوه شهو، خهونيكي ناخوشي بيني:

کومه ليک خويري و توري و مندالباز، به هه موويان ده ورديان

دابوو. سه ليم سا رووخ، که مندالبازيکي گه ره که که ي خويان بوو،

ليي هاته پيشه وه و دهستي پراکيشا، له ناو مندالباز و

خويرييه کاندا قوتاري کرد، نجا سواري پاسکيلتيکي کرد و پتي

گوت:

- بچوره چايخانه که ي عومهر پاله وان، ئيستا منيش ديمه

ئه وي. پراکه!

ياسين له و ده مه دا يووسفي براي ده بيني هاواري ده کرد:

- ياسين، نه که ي، سواري پاسکيله که ي سه ليم سا رووخ نه بيت!

فیلت لی دهکا، دهتبا! سواری پاسکیله کهی نه بی! دهتبا! دهتبا
ئه تکت دهکا! نه کهی سواری پاسکیله کهی بی!
یووسف له خه ونه کهی یاسینی برابدا هه هاواری ده کرد و
ده کپووزایه وه..

30

- خه لکی هه ولیر، کهس کچ و خوشک و ژنی خوی ناهینیتته
دهر وه. ئیدی پیاو له م شارهدا ناچار ده بی عاشقی هاو جنسی
خوی بی.

- استغفرالله.. یه عنی چۆن، دختور؟

- توئه مسهر تا ئه وسهری بازارپی هه ولیر تهی ده کهی، ژنیک
یان کچیک نابینی.

- ئی..؟!؟

- ئه م شاره گه وره یه پیاویکی تیدا نیه.. که ژنه کهی خوی یان
کچه کهی خوی بنیریتته دهر وه یان هیچ نه بی له گه ل خوی
بیانهینیتته دهر وه.

مام قادری قه یماغفرۆش گوتی:

- ئنجا ئه مه په یوه ندیی به مندالبازییه وه چیه؟

دکتور زه که ریای کورپی ئه حمه دئاغای دؤغره مه چی، که تازه
دکتورای له بواری نژداریی هه ناو له لهندهن هینابووه و عیاده یه کی
پزیشکیی له نزیک دهرمانخانه ی شیمال کردبووه، به مام قادری

گوت:

- ئەم بەزمەى مندالبازى، لە ھەولتەر، بەرەنجامى ئەم دابرانەى
جنسى نېر و مېيە لە يەكترى.

- چۆن؟

- كچ و كور ئەگەر ھەر لە مندالییەوہ بتوانن يەكتەر ببينن و
چاوبان بە يەكتەر بکەوئى، يان ھيچ نەبئى ئەگەر لە تەمەنى
ھەرزەكارىيەوہ بتوانن يەكتەر بناسن، ئەوا كەلكەلە و ھەوہس و
ئارەزووى پياو ھيچ نەبئى كەمىك دادەمرکیتتەوہ و لە ھەمان كاتدا
پياو ئەوکاتە باش باش لەوہ تیدەگات كە كچ بە مەخلووقىكى
جوانتر و شايستەتر بوؤ خۆشەويستى بزانيت، لەچا و كور.

مام قادرى قەيماغروۆش، سەرى لەم قسانەى دکتۆر زەكەرياي
كورى «ئەحمەدئاغاي دۆغرەمەچى» سورمابوو.

31

«رأيد نه عيمي برا هه ره گه وره كهى شيرۆ مه دفه ع مه سئوول
شوعبهى ئيستىخباراتى مه خموره، تا ئيستا سئ نۆط
الشجاعهى قادسيهى صدامى دراوه تئى و دهستى له ناو
حكومه تدا ده روا و پياويكى زالمه».

ياسين ئەم قسانەى لە دلئى خۆيدا بە خۆى دەگوت و دەترسا.
دەترسا لەوہى كە رأيد نه عيم (سەبارەت بەوہى كە شيرۆى براى

له سۆنگه‌ی یووسفی برای ئەم گیراوه (شه‌قاوه و شه‌للاتییه‌کان هان بدات و ئەمیش تووشی چورتمیک بکات، یانیش خو له دهستی دێ بچێ باوکی به گرتن بدات و بلێ «ئەم عائیله‌یه عائیووونن یان په‌یوه‌ندیان به پیشمه‌رگه‌وه هه‌یه ..

32

مام جابیری باوکی یووسف به عه‌قید عه‌لیی گوت:

- من بو خۆم ده‌چمه موسل به‌دووایدا ده‌گه‌ریم.

- چۆن؟

- خۆم و یاسینی کورم ده‌چین.

عه‌قید عه‌لی که‌وته ئامۆژگاری مام جابیر:

- نه‌خیر. ئەمه ئیشی خۆمانه. له‌م رۆژانه ده‌یدۆزینه‌وه. غه‌متان

نه‌بی!

- نه‌خیر.

- چۆن؟

- مه‌ولوود مندالباز ئەو پیاوه نیه که ئیمه بو خۆمان نه‌توانین

بیدۆزینه‌وه.

مه‌لای مزگه‌وتی شیخی چۆلی، له‌و ده‌مه‌دا، بانگی نیوه‌رۆی ده‌دا. له‌ که‌بابخانه‌که‌ی «خالید بیرتی»، مام قه‌ره‌ی پینه‌دۆز، وه‌ستا ئەسکه‌نده‌ری بندیان، له‌گه‌ڵ مام به‌کری بیرچی دانیشتبوون

نانی نیوه‌رۆیان ده‌خوارد. له‌ته‌نیش‌تیشیان‌ه‌وه، عه‌بد گول‌باع،
برای مه‌ولوود مندالباز، دانیش‌تیبوو ئه‌ویش نانی ده‌خوارد.
گۆرانیه‌که‌ی فازل عه‌واد له‌ته‌له‌قزیۆنه ره‌ش و سپیه‌که‌وه
داده‌رژایه ناو ته‌قه ته‌قی قاپ و که‌وچک و قسه‌کانیان‌ه‌وه:

« لا خه‌به‌ر لا

«چه‌فیه‌ لا

«حامز حلوو لا شه‌ریه‌ت..»

33

- مه‌ولوود باش خۆی قوتار کرد، کاک عه‌بد!
- ده‌لین «رایکردوو به‌مووسل»؟
- به‌خوا، له‌بنی دنیاش بی، هه‌ر ده‌یدۆزنه‌وه.
- باشه، ئه‌م برا به‌دبه‌خته‌ت بوچی ئه‌م به‌زمه‌ ته‌رک ناکا.. کاک
عه‌بد؟
- چی لیبکه‌م؟ چه‌ندی پیتی ده‌لین. فایده‌ی نیه.
- جارێکیان گوتبووی «پیاو له‌ژن بووه، چۆن ده‌بی به‌لای ژندا
بچیته‌وه؟».
- وه‌ستا ئه‌سکه‌نده‌ری بندیان گوتی:
- لا حول و لا قوه‌ الا بالله...

34

عهبد گولباج، برا گه وره که ی مه ولوود مندالباز، بو ئیواره، له نادی مهه ندسین له سه ر قومارکردن بوو، به په له نامه به کی بو مه ولوودی برای نووسی و دایه دهست ماموستا مورسه لی براده ری خو ی که بو سبه ینێ ده چوو ه پرسه ی خزمیکی خو ی که له قادیسه ی صدامدا «شه هید» ببوو و ته رمه که ی گه رابوو ه مووسل. عهبد گولباج له نامه که یدا داوای له مه ولوودی برای کردبوو به هیچ شیوه یه ک له مووسل نه می نیت ته وه و بچیت بو به غدا: چونکه پو لیس ئیستا پتیا ن زانیوه که ئه و له مووسله و.. به دووایدا ده گه رین.

35

برا یه کی دیکه ی مه ولوود مندالباز، سه عد، له بانقی پافدینی هه ولیر کاری ده کرد، پیاویکی شیک، هه میشه گولیکه ی زه ردی له یه خه ی خو ی ده دا. له ناو فه رمان به ره کانی ئه ویدا، رۆژتیک تووره بوو گوتی:

- نیوه ی ئه م هه ولیره مندالبازن، که چی ته نیا قسه به و برا به سته زمانه ی من ده لیتن.. ده یانه و ئ ته نیا ئه و بگرن!

- نیوه ی ئه م هه ولیره..؟! کی مندالبازه؟!

برا گه وره که ی مه ولوود مندالباز گوتی:

- ئەبوو سوفياني باوكى معاويهى يه كه مين خه ليفهى
 ئەمه وييه كان مندالباز نه بوو؟
 - كى؟
 - ئەمىنى كورى هارونه ره شيدى خه ليفهى ئىسلام؟
 - كى؟!
 - سولتان سه نجارى سه لجووقى.. ! ئەمانه هه موويان مندالباز
 نه بوون؟!
 الله وىردى، كه فه رمانبه رىكى توركماني بانقى رافيدىن بوو،
 به چريه، به فه رمانبه ره براده ره كهى خۆى گوت:
 - بىوگ قهرداشى، ئۆزده جه مالىسيوان دى!

36

مام قادرى قه يماغفرۆش جارىكى ديكهش شاگرده كهى خۆى
 بانگ كرده وه لاي خۆى. پىي گوت:
 - وه ره دانيشه، رۆسته م.
 - به لى.
 - تۆ، ئەو به يانييهى رۆژى پىنجشه مه، به هه مووى په نجا مه تر
 له رووداوه كه وه دوور بوويت.
 - ئى؟!!

- له نووکه وه بۆم بگێرهوه، چۆن بوو!

- گوێ بگره، مام قادر!

- به لێ..

- تازه ماست و قه یماغ و شیر و سهرتوو مان پیگه یشتبوو،
هیشتا سهرفه تاحم نه کردبوو، یهک موشته ریش چیه نه که وتبووه
سهر جاده. گهرد و گوئی به یانی بوو، له ناکاو ههر هیندهم زانی
ژنیکی عهبا به سهر نه عهره ته یهکی کیشا و غاری دایه لای من،
گوئی:

- وهیش، وهیش.. استغفرالله.

ئنج له دووای ئه و کورپکی گهنج له پیش فرنییه که ی «مه لا چاو
به کل» هاواری کرد:

- پۆلیس، پۆلیس.. خه لکینه!

کاتی گه یستمه بهر ده رگای فرنییه که، ده رگای ژووره وه ی
دادرا بووه. کوره گه نجه که گوئی:

- له ژووره وهن، له ژووره وه..

- کی؟

- پیاویکه.. سواری مندالیک بووه.

گوتم: چیی لێ ده کا؟!

گوئی: چی.. چیی لێ ده کا؟! من به چاوی خۆم دیم. ژنه کهش
دیتسانی، بۆیه ئه و غاری دایه لای تو و هاواری کرد:
استغفرالله..

مام قادری قہیماغفرۆش لیتی پرسى:

- مندالہ کہ کراس و بیجامہ یه کی خه تخه تی نارنجیى له بهر بوو؟

- دهیگوت: «بیجامه که یم باش نه دیت، چونکه بیجامه که ی هینا بووه خواری، به لام کراسی کی سپیی له بهر بوو».

مام قادری قہیماغفرۆش پرسى:

- ئەو ژنه، مندالہ که ی ده ناسی؟!

- دهیگوت: «بیشی بینمه وه نایناسمه وه. ژووره وه تاریک بوو. نه متوانی باش بیانینم کین؟! به لام دهنگیان ده هات، دیتیشن: پیاویتک بوو به سهر مندالتیکه وه...». لیم پرسى:

- نه تده زانی پیاو که کتیه؟ که سیکی چۆنه؟

- نه مده توانی پیاو که بناسمه وه، به لام مندالہ که دیار بوو جوانکیله یه کی مووزهرد بوو.

- مووزهرد بوو؟

- به لئی.

مام قادر گوتی:

- ئەو وه سفه ی ئەو کورپه گه نجه کردوو یه تی، به هیچ شیوه یه ک پی ناچی که ئەو مندالہ یووسفی جابیر جه نازه بی!

- چۆن؟!

- کورپه که ی مام جابیر مووزهرد نیه. جگه له مهش، ئەو، مام جابیر و دایکی ده لیتن «کراس و بیجامه یه کی نارنجیى خه تخه تی

- له بهر بووه» .
- نه خيتر، نه و ده يگوت: «نه و کورهي من بينيم، مسوزرد بوو، کراسيکي سپيي له بهر بوو» .
- مام قادر له روسته مي شاگردی خوی پرسى:
- ئی.. پاشان...؟
- پاشان ئيتر، نه و بوو: ورده ورده خه لک له بهر ده م فرنييه که دا کويونه وه و پوليس هات، چوونه ژووره وه.. که سي لي نه مابوو.
- که سي لي نه مابوو؟!
- که سي لي نه مابوو.
- چوون؟!
- نازانم.
- پيشتر تو خوت منداله که و پياوه که ت له ژووره وه بيني؟!
- من نه مدين، کوره گه نجه که و ژنه که بيني بوونيان.
- نه دي باشه، پياوه که و منداله که چيان لي هات؟
- نازانم.
- چوون؟
- پوليس هاتن سه روخواري ناو فرنييه که گه ران، نه ياندوزينه وه. پوليسه کان ده يانگوت: به سه ريانه وه غاريان داوه.
- ئا.. ها! سه ريانه وسه ريان غاريان داوه.
- به لي. هه تا من گه يشتمه به رده م فرنييه که، هيچ کاميکيان له وي نه مابوون.

مام قادر، له ناکاو، له رۆسته می شاگردی خۆی پرسى:
 - باشه، رۆسته م، تۆ ئه و به یانییه مه لا چاو به کلت دیت
 فرنییه که ی خۆی بکاته وه؟
 - نه خێر.
 - ئه دى کى هات فرنییه که ی کرده وه؟
 رۆسته م گوتهى:
 - هه موو به یانییه ک کاتى من ديم قه په نگى دوکانه که ی خو مان
 هه لده ده مه وه، فرنییه که ده می که کرا وه ته وه و که وتۆ ته گره گپ.
 ئیدی نازانم کى دى هه موو به یانییه ک ده ی کاته وه.
 مام قادر گوتهى:
 - له و ده مه دا پۆلیس چیان گوت؟
 - سو راغى خا وه ن فرنییه که یان ده کرد.
 - «مه لا چاو به کل»؟!
 - به لى.
 - چیان ده گوت؟
 - ده یان گوت «له کو تیه؟ ده بى بیدۆ زینه وه!».
 - ئه دى پاشان؟
 - کاتى زانییان «مه لا چاو به کل» خا وه نى فرنییه که یه، گویم
 لى بوو یه کى کى یان گوتهى «له وانه یه ده ستهى شا گرده کانى له م کاره دا
 هه بى».
 - ئه دى خه لکه که چیان ده گوت؟

- ئەوانىش ھەر راياڭن وابوو كە يەككىك لە شاگردهكان بووہ.
- مام قادر گوتى:
- پۆلىس نەچوونە سەربان؟
- با. ئەو بەيانىيە تا نىوہرۆ، دوو جارى دىكەش پۆلىس ھاتنەوہ. چوونە سەربانىش. ديار بوو شوئىنپىيان ھەلدەگرتن.
- مام قادر پرسى:
- كورە گەنجە كە كى بوو؟
- كام كورى گەنج؟
- ئەوہى لە پىش فرىبە كە رووداوە كەى دىبوو.
- دەيانگوت «كورى معاون موفىدە» ئەوہى توولەسەگە كەى لە مالىھوہ راگرتوہ.
- ئەو شىيان برد؟
- كى؟
- كورە گەنجە كەى معاون موفىد؟
- بەلى، برديان. گوتيان «ئىفادەمان بو بەدە». ناونىشانى ژنەكە شىيان وەرگرت و گوتيان «پاشان دىنەوہ بە شوئىن تۆدا».
- ھىچيان لە تۆ نە پرسى؟
- با.
- گوتت چى؟
- چىم بو تۆ گىرايەوہ، ئەمەشم بو ئەوان باس كرد.
- تۆ ھىچى دىكەت نە دىت؟

- وه كو چى؟
 - مه لا چاو به كل؟!
 - كاتژمير دهوروبه رى شەش و نيو دهبوو. پۆليسەكان راپيچيان
 كردم بۆئەوهى مالهەكەيان پيشان بدەم. لەگەڵ پۆليسەكان چووم بۆ
 مالىيان.
 - له مالهوه نەبوو؟
 - ژنە دراوسىيەكە دەيگوت: «ئەمپرۆ پينجشەممەيه، بۆ
 قورئانخويندن چۆتە سەر قەبران».

37

قادر قيرۆ، خالى يوسف، بيست دينارى دابوو هەمىد حەربە
 (كە شەللاتييه كى ناو گەراجى تەيراوه بوو؛ سالانىكى زۆر بوو
 برادەر بوون) بۆئەوهى بچيىتە مووسل و هەفتە يەك بە دووای
 مەولوود مندالبازدا بگهريئ.

باوكى يوسف، بە قادر قيرۆى خالى يوسفى گوت:
 - منيش پارەم دايه سەميرى كورپى مام خەليفەى دراوسيمان،
 بچيىتە مووسل و بە دووايدا بگهريئ!
 قادر قيرۆ گوتى:
 - چاكت كرد! خۆمان نەيدۆزىنەوه، پۆليس هيجمان بۆ ناکا.

رۆژی چوارشهمه، یاسینی برای یوسف، دیسان، لهناکاو، ههستی به چاوشکاوییهکی توند دهکرد: رووی نهدههات بچیتنه مهکتبه. نهچوو مهکتبه: تا نیوهرۆ له چایخانهکهی مام عیدۆی ئهوههری گههکهکهی خۆبان، بهدیار سهما و گۆرانیهکانی «حمدیه صالح و بناتها» مایهوه.. نهشیدهزانی چی بکا!
 جار به جار، غهریب غهریب، غههگینهته ماشایهکی مندال و مێردمندال و گههجه دۆمینهچی و ئهزنیفچیهکانی دهوری خۆی دهکرد، پاشان بیهووده، رووی دهکردهوه سهما و گۆرانیهکانی حمدیه صالح و بناتها..

یاسین ئیواره به باوکی خۆی گوت:

- بابه، تو دهزانی: برا گههورهکهی شیرۆ مهدهفوع له ئیستخباراته.
- به ئی.
- ده لێن مهسئول شوعهی ئهمنی مهخموره.
- ده زانم. گهوادیکه به عسیی خوتپرییه. رایید نه عیم مووسلاوی. چیه گوتوو؟
- گوتوو یه تی «ئه گهر مام جابیر شیرۆی برام بهرنه دات، کاریک دهکه م کوره کهی دیکه یشی به هه مان دهر د ببهن».

- رائييد نه عييم ئەمەي گوتووہ؟!

- بەلئى.

مام جاببير گوتى:

- با گوو بخوا بو خوى.

39

ياسينى برائى يووسف له تىپى «سەبعە نىسان»ى گەرەكى تەيراوہ يارىكەرى فوتبولئىن بوو، فانيلەي ژمارە (۸)ى لە بەردە کرد و هەميشە لە «شوبھ يەمين» گەمەي دە کرد. هەمزە كە نناس سەرۆكى تىپە كە يان بوو، ئاگادارى مەسەلەي يووسفى برائى بوو. ئەو رۆژە لە ناو چاىخانە كەي مام خدر خمچى، كە بارەگاي تىپى سەبعە نىسانى لى راخرا بوو، دلئى دەدايەوہ:

- ياسين، كورپى خۆم، ئيشالئالا ئىتر يووسفى برات لەم رۆژانە دەدۆزرتەوہ. تۆش ئىدى وەرەوہ و دەست بكەوہ تەدرىبى خۆت. ياسين، چاوشكاو، بەلام بى ئەوہي بەهتلى ئەم چاوشكاوييەي خوى وەدياربخات، گوتى:

- نايم. چىتر نايمە تەدرىب، كاك هەمزە.

- بوچى؟

- واز لە توپانى دىنم.

- بەيە كجارى؟

- بەلئى.

- بۆچی؟
 - تۆپانیم تهرک کرد. ته واو.
 - بۆچی؟
 - مه ژغولم. باوكم به ته نيايه و ده بئى له گه لئى بم.
 - به راسته؟
 - به لئى، چونكه له دوكان، به تايبه تى له م ماوه يه دا زۆر
 پيويستى به من هه يه.
 ياسين رۆيشت. كاتى پشتى كرده باره گاي تىپه كه ي، قولپى
 گريانىكى به خور خهريك بوو قورگى دابگرئى: چونكه دهيزانى
 جارئكى ديكه ناتوانئى «فانيله ژماره هه شته كه ي جارانى»
 بكاته وه بهر. هه ستي ده كرد ئه مه مائئاوايى كردنه له هه موو
 ئاوات و ئاره زووبه كى ئه م هه رته ي ژيانى خۆى. حه يف!
 ياسين ده رۆيشت و به بئى فرميسك هۆن هۆن ده گريا. خۆ به
 هه مان شتوه يووسفى برايشى، هه ر سه باره ت به خۆرى و تۆرى و
 مندالبازان بوو كه نه يتوانئى - تا ئاخيرين رۆژيش - فيرى
 مه له كردن بيتت! فيرى زۆر شتى خۆش و جوانى ديكه ش..

40

مام قادرى قه يماغفرۆش، له سه ر خوانى به يانيدا، به ژنه كه ي
 خۆى گوت:
 - جابير جه نازه، ئه من و ئيسستى خباراتى به عس كوربه كه يان

رفاندووه. من دلنڤام.

- ئه پرهو، به راسته؟!

- قورمساغه، ناوڤرئ بلئ «ئڤوهى به عس كوره كهى منتان
رفاندووه»، دئ دههوى تاوانه كه بخاته ئهستوى مه لا چاو به كلى
قه له ندر.

مام قادرى قه مياغفرؤش خوئشى لاي ژنه كهى خوئى نه بووايه،
لاى كهسى ديكه نه ڤه وڤرا ئه م قسه به بكات.

41

جابير جه نازهى باوكى يووسف چوه وه لاي مهربوانى كورى
معاون موفيد، ئه و كوره گه نجهى له گه ل نه جيبه خانى مام هادى
په ره شووت، له به رده م فرنييه كهى «مه لا چاو به كل»، تاقه دوو
كه سيك بوون يه كه م جار و پيش هه موو كه سيك به سه ر
رووداوه كه دا چوو بوون و هه موو شتيكيان ديوو.

جابير جه نازه رووى له مهربوانى معاون موفيد كرد:

- كورم، من ده زانم پؤليس ئيفاده يان لئت وه رگرتووه و ئه وهى
ديوته لاي پؤليس باست كردووه. به لام ئه و به يان ييهى رؤژى
پئنجشه مه، تو له نزيك رووداوه كه وه بوويت. تكات لئده كه م،
مهربوان گيان، له نوو كه وه بؤم بگيروه، چون بوو؟!

- گوى بگره، مام جابير!

- به لئى..

- من بیجامم له بهر کرد و له مال دهرهاتم بچم سه موون بکرم.
ئهو به یانییه، من یه کهم کهس بووم گه یستمه بهردهم فرنییه که.
یه کسه له دووای منه وه به چند ده قیقه یه ک ژنیک هات: ژنی مام
هادی په ره شووتی دراوسیئی خوتان. ئیمه ههردوو کمان، من و
خیزانه کهی مام هادی، له بهردهم فرنییه که راوه ستا بووین بوئه وهی
قه په نگه فرنییه که هه لبدنه وه و سه موونمان بدهنی، له ناکاو
دهنگه دهنگی کمان له ژووره وه بیست. ژنه که ته ربق بووه، گوتی
«ئه یه پۆ»، پاشان هه ر خویشی، دانه وییه وه و له ژیر قه په نگه که وه
ته ماشایه کی ژووره وهی کرد. له ناکاو هه ر هیندهم زانی ئهم
جاره یان ژنه که نه عره ته یه کی کیشا و به استغفرالله استغفرالله
غاری دایه سه ر جاده که!

منیش دووای ئهو به هه مان شیوه ته ماشایه کی ژیر قه په نگه
فرنییه کهم کرد، دیتم: پیاوئیک سواری مندائیک بووه و.. ته واو.
ئیدی ویستم بچم قه په نگه دوکانه که هه لبدنه وه. کاتی
قه په نگه کهم هه لدا یه وه، ئه وان یه کسه ر غاریاندا.

- غاریان دایه کوئی؟

- غاریان دایه سه ره وه. به قالد رمه که دا سه رکه وتن.

- ئی.. پاشان؟

- چوومه سه ر جاده که، هاوارم کرد: پؤلیس، پؤلیس..

خه لکینه!

کاک رۆسته می شاگرده کهی مام قادری قه یما غفرۆش یه که مین

كەس بوو بە تەنگمەو هات. بەلام كاتى ئەو گەيشتە بەر دەرگای
فرنییەكە، ئەوان رۆشستبوون. كاك رۆستەم فریا نەكەوت هیچ
ببینى. بەلام من بە چاوى خۆم هەموو شتێكم دیت. ژنەش
دیتیانى، بۆیە ئەو غارى داىە لای كاك رۆستەم و هاوارى كرد.

مام جابیر لە مەریوانى پرسى:

- مندالەكە كراس و بیجامەیهكى خەتخەتى نارنجیى لەبەر

بوو؟

- نەخیر، كراسیكى سپیى لەبەر بوو.

مام جابیر پرسى:

- كورپى خۆم.. باشە، تۆ یوسفى كورپى منت نەدەناسى؟! ئایا

ئەو هی تۆ دیتت كورپى من بوو؟ ئاخۆ بە یوسفى كورپى من

دەچوو؟

- نازانم. من ئەو مندالە بشبىنمەو نایناسمەو. ژوورەو

تاریك بوو. نەمتوانى باش بیانبینم؛ بەلام كراسیكى سپیى

لەبەردابوو، نەك نارنجیى خەتخەت.

- نەتەزانى پیاو كە كتیە؟ كەسیكى چۆنە؟

- نەمەتوانى پیاو كە بناسمەو، بەلام مندالەكە دیاربوو

جوانكیلهیهكى مووزەرد بوو.

- مووزەرد بوو؟

- بەلى.

- كورم، ئەو وەسفهى تۆ دەیکەى، بە هیچ شتیهیهك پى ناچى

ئەو مندالە یووسفی من بی!

- منیش، لە ئیفا دەکە ی خۆمدا، هەرگیز نەموتوو یووسفی
کۆری تۆم دیو. من شتی وام نەگوتوو.
- یووسفی کۆری من مووزەرد نیه، جگه له مەش، ئەو به یانییه،
یوسف کراس و بیجامه یه کی نارنجیی خه تخه تی له بهر بووه.
- نه خێر، ئەو کۆرە ی من بینیم، مووزەرد بوو، کراسی کی سپیی
له بهر بوو.

مەریوانی کۆری معاون موفید به مام جابیری گوت:
- ئیوه خۆتان لای پۆلیس گوتوتانه که ئەمه کۆرەکی ئیوهیه.
من نەمگوتوو.

مام جابیر پرسى:

- باشه، کاک مەریوان، تۆ ئەو به یانییه، یووسفی کۆری منت
له هیچ شوپنیک له و ناوه یان له سهه جاده که ی دەرەوه نەدیت؟
- گوئی بگره، مام جابیر: من یه که مین کهس بووم گه یشتمه
به ردهم فرنییه که. که سم له و ناوه نەدیت، ته نیا مه گهر یوسف
پیش من هاتبیت و من نەمدیی! بیگومان من هیوادارم ئەو
نەبیت. باوهریش ناکه م ئەو بیت.

- ئەدی ئەگەر ئەو نەبیت، کۆری من کوا؟ بۆ نەهاتەوه؟

مەریوانی کۆری معاون موفید ته ماشای خهفه تی سهه روخساری
مام جابیری ده کرد، گوتی:

- هه رکه ئیتر ورده ورده خه لک له به ردهم فرنییه که دا کۆبوونه وه

و پۆلیس هات، چوونه ژووره وه.. ناو فرنییه که کهسی لئی نه مابوو.

- تو پیشتر منداله که و پیاوه کهت له ژووره وه بینی؟

- بینیم.

- ئەدی باشه، چییان لئی هات؟

- نازانم.

- چۆن؟!

- پۆلیس هاتن سه روخواری ناو فرنییه که که گهران، نه یاندۆزینه وه. پۆلیسه کان ده یانگوت: به قالد رمه که وه سه رکه و توون. سه ربانه و سه ربان غاریان داوه.

مام جابیر له ناکاو له مهربوانی معاون موفیدی پرسی:

- کاک مهربوان، تو ئەو به یانییه مه لا چاو به کلت دیت

فرنییه کهی خۆی بکاته وه؟

- نه خێر.

- ئەدی کئی هاتبوو فرنییه کهی کردبووه؟

مهربوان گوتی:

- هه موو به یانییه که کاتئ من دیم سه موون بکرم، فرنییه که ده میکه کراوه ته وه و که وتۆته گره گری. نازانم کئی دی هه موو به یانییه که ده یکاته وه.

مام جابیر گوتی:

- کاتئ پۆلیس هاتن، چییان گوت؟

- سۆراغى خاوهنى فرنييه كه يان ده كرد.
- مه لا چاو به كل؟
- به لى.
- چييان گوت؟
- ده يان گوت «له كوييه؟ ده بى بيدۆزبنه وه!».
- ئه دى پاشان؟
- كاتى زانييان كه «مه لا چاو به كل» خاوهنى فرنييه كه يه،
گويم لى بوو يه كيكيان گوتى «له وان يه ده ستى شاگرده كانى له م
كاره دا هه بى».
- ئه دى خه لكه كه چييان ده گوت؟
- ئه وانيش هه رايان و ابوو كه يه كييك له شاگرده كان بووه.
مام جابير پرسى:
- پولىس نه چوونه سه ربان؟
- با چوونه سه ربانيش. ديار بوو شوينپييان هه لده گرتن.
- كى ديكه ش له گه ل پولىسه كان بوو؟
- كاك رۆسته مى شاگردى مام قادر.
- ئه ويشيان برد؟
- به لى، و ايزانم برديان. گوتيان «ئيفاده مان بو بده».
- ناونيشانى ژنه كه مى مام هادى په ره شوو تيشيان وه رگرت و گوتيان
«پاشان ديينه وه به شوين تودا».
- هيجيان له تو نه پرسى؟

- با .
 - گوت چى ؟
 - چىم بۆ تۆگىپرايهوه، ئەمەشم بۆ ئەوان باس كرد. من تەنيا
 ئەوەندەم ئاگا لى بوو.
 - تۆ هيچى دىكەت نە دىت ؟
 - هيچى دىكەى وه كو چى ؟
 - «مەلا چاو بە كل» ؟!
 - كاتزمىر دەوروبەرى شەش و نيو دەبوو. پۆلىسەكان كاك
 رۆستەمى شاگردهكەى مام قادريان راپىنچ كرد بۆ ئەوهى مالى
 «مەلا چاو بە كل» يان پيشان بدا. كاك رۆستەم لەگەل پۆلىسەكان
 چووبوو بۆ مالىيان.
 - لە مال بوو ؟
 - نازانم.

42

حەمىد حەربە، شەللاتىيەكەى برادەرى قادر قىرۆى خالى
 يووسف، تازە لە مووسل گەرابۆوه. لەناو گەراجى تەيراوه، هيشتا
 نەگەيشتبوونە ناو چايخانهكە، لە بەردەرگای چايخانهكە بە قادر
 قىرۆى گوت:
 - كوشتوو يانە.
 - كىيان كوشتوو ؟!

- مەولوود مندالبازبان كوشتووه .
 - كى كوشتوويه تى ؟
 - نازانم .
 قادر قيرۆى خالى يوسف لىي پرسى :
 - ئەمىرۆ گەرايته وه ؟
 - هەر ئەمىرۆش بىستىم . گوتىم : «بەلكو زوو ئاگادارتان
 بىكەمه وه» .
 قادر قيرۆى ماوه يەك دامما ، پاشان لە دلى خويىدا گوتى : «تۆ
 بلىي دەستى مام جابىرى تىدا نەبى ؟» .

43

مام قادرى قەيماغفرۆش ، دوواي چەند كاتژمىرىك ، بە
 پۆستەمى شاگردى خۆى گوت :
 - دەستى مام جابىرى تىدايه .
 - بۆ دەيكوزى ؟!
 - چۆن بۆ دەيكوزى ؟ بۆئەوهى حەيى خۆى بىكپىتە وه ، كورم .
 - ئىجا كى دەلى مەولوود مندالباز ئەتكەكەى كردووه ؟
 - ئەدى بۆ غارى دا ؟ بۆچى كوزرا ؟!
 - كەواتە «مەلا چا و بە كل» يان بۆ گرتووه ؟
 مام قادرى قەيماغفرۆش گوتى :

- له بهرته وهی تاوانه که له ناو فرنییه کهی ئه ودا پرووی داوه.

- ئه مه مانای وایه که مه ولوود مندالباز له ناو فرنییه کهی مه لا چاو به کل کاره کهی کردووه!

مام قادری قه یماغفرۆش داما، گوتی:

- ئاخر منیش ئه مه م به لاوه سهیره: مه ولوود مندالباز له ناو فرنییه کهی «مه لا چاو به کل» ی قوربه سه ر چی ده کا به م سه عات شه شی به یانییه!؟

ئنجا پاشان گوتی: جی نه بوو ئه وینده ر نه بی؟!

پروسته م گوتی:

- باوه ر ناکه م.

- باوه ر به چی ناکه ی؟

پروسته م پیکه نی، گوتی:

- باوه ر به دوو شت ناکه م.

- یه که م؟

- که باوکی یوسف بچی مه ولوود مندالباز بکوژیت.

- بو؟

- چونکه باوکی یوسف باوه ری وایه که «مه لا چاو به کل» کاره کهی کردووه.

- لای تو وا ده لئی؟

- دووه م شتیش: مه ولوود مندالباز چۆن به بی ئیزی خاوه ن فرن مندال ده هینیتته ناو فرنه که وه بو کاریکی ئاوها!؟

مام قادر له رۆسته م تووره بوو:
- هه تيو، يه عني تو پيت وايه كه دهستي مه لاش له كار كه دا
هه يه؟!

- نا، استغفرالله.. به لام منيش له وه تي ناگه م: مه لا چاو به
كل چۆن ئاگاي له وه نه بووه كه كاتژمير شه شي به ياني
مندالبازيك بيت له ناو فرنييه كه ي نه ودا، خۆي بو مندالي خه لك
دانوسينييت و نه تكي بكات؟!

مام قادر له ناكاو پرسى:
- شاگرده كه ي «مه لا چاو به كل» ئيفاده ي چيي داوه?
- دويني نه ويشيان گرتووه?
- نازاني ئيفاده ي چيي داوه?!
- ئاگام لي نيه.

44

ياسين، نيوه شه و، خه ونيكي ناخوشي بيني:
ديسان كو مه ليك خويري و توري و مندالباز، به هه موويان
دهوره يان داوو. نه م جار ه يان تاهير ته سبيح، كه مندالبازيكي
گه ره كه كه ي خو يان بوو، لي هاته پيشه وه و دهستي راكيشا،
له ناو مندالباز و خويرييه كاندا قوتاري كرد، نجا سواري
پاسكي ليكي كرد و پتي گوت:

- بچۆ چایخانه کهی عومەر پالەوان، ئیستا منیش دیمه ئهوی.

پاکه!

یاسین لهو دهمه دا یوسفی برای خۆی دهبینی هاواری دهکرد:

- یاسین، نه کهی سواری پاسکیله کهی تاهیر ته سبیح بیت!

فیلت لی دهکا، دهتبا! سواری پاسکیله کهی نه بی! دهتبا! دهتبا

ئه تکت دهکا! نه کهی سواری پاسکیله کهی بی!

یاسین، ئیواری سبهینی، به بهردهم حه مام موراددا دهگه پرایه وه
مال، له ناکاو دیسان چاوی به عهریف عیسا کهوت. به لام ئەم
جاره یان، یاسین له بهردهم حه مامه کهدا که میک ترسا: چونکه
ته نیا بوون و که میکیش دنیا تاریک داهاتبوو:

ئەم عهریف عیسایه ئیواران له بهردهم حه مامه کاندای
پاده وه ستیت و چاو دهگپری. یاسین باش دهزانی: مندالبازه و
پیاویش دهخاته سهر خۆی. زۆر سهیره!

یاسین له دلێ خۆیدا گوتی: «عهریف عیسایه کی مندالباز له
پۆلیسخانه بیت و له مه سه له ی برای من بکۆلیته وه؟!».

یاسین پیتی سهیره بوو: پۆلیس خۆی مندالباز و دوودهرکی بیت!
پۆلیسیکی مندالبازی دوودهرکی، بوو خۆی له ناو مه خفه ری
پۆلیس، دۆسیه ی منداله ئه تک کراوه کان له ژووریکه وه بباته
ژووریکه تر، ته نانهت له وانه یه سه ره شتی حوكمدان به سه ره
تاوانه که شدا بکات. زۆر سهیره!

45

سه‌میری کوری مام خه‌لیفه‌ی شهریه‌تفرۆش، له مائی مام جابیری باوکی یووسف دانیشتبوو، هەر چاوه‌رپتی مام جابیری ده‌کرد. نه‌هاته‌وه. له کۆتاییدا، ته‌حه‌مولی نه‌ما، به‌دایکی یووسفی گوت:

- پلکه به‌لقیس چیت لی بشارمه‌وه!

- بۆچی؟

- به‌مام جابیر بلتی: مه‌ولوود مندالباز کوژراوه.

- ئه‌یه‌رۆ، چۆن؟! کێ کوشتویه‌تی؟

- نازانم. له مووسل کوشتویانه. ئه‌وه‌نده‌ی پێ بلتی!

سه‌میری کوری مام خه‌لیفه که گه‌یشه‌ لای ده‌رگا، گوتی:

- به‌باوکی یووسف بلتی که ئه‌م‌رۆ تازه له مووسل

گه‌راومه‌ته‌وه.

کاتی سه‌میری مام خه‌لیفه ده‌رگای داخست، دایکی یووسف که‌میک دام، پاشان به‌ترسیکه‌وه له دلی خویدا گوتی: «تۆ بلتی ده‌ستی جابیری تیدا نه‌بی!».

46

ئه‌م پاش عه‌سره، به‌لقیس خانی دایکی یووسف، له‌ژیر دارمیوه‌که‌ی ناوه‌راستی هه‌وشه‌که‌یان، چارۆگه‌یه‌کی سپی

به سه ربه وه، ته سبب حیچی سهد و یهک قلی به دهسته وه،
 دانیشتبوو.. ده و رانده وریشی هه مووی ژنی گه رهک: سه فیهت
 خانی مام خه لیفه ی شه ربه تفرۆش، دایزه ویدادی ژنی مه لۆ
 خه نجه رچی، ئامینه دوندوک سوۆی ناتری هه مام شیفا، له گه ل
 ئه بله سه میره ی ژنی کاکل بنجووی دراوسییان.. هه موویان،
 ده تگوت له پرسه یهک دانیشتوون، دانیشتبوون و دلپان ده دایه وه.
 به لقیس خان، دهستی چه پی له سه ر ئه ژنۆی جهیرانی خوشکی
 گه وری، به دهستی راستیشی له چۆکی خۆی ده دا و ده لالا یه وه:
 - ویش.. باشه، هه ر هیه چ نه بی: بگه رپته وه! هیه چ نه بی
 بیگه رپتنه وه! یووسفی من له کوئییه، خوایه؟ له چاوان کویر بم..

47

قادر قیروۆی خالی یووسف دهیزانی مام جابیری زاوای،
 لیفه دروویه کی به له نگازه، دهستی کورته و له و ماوه یه دا پارهییه کی
 زۆری سه بارهت به بزبوونی یووسف خه رج کردووه، هه مان پاش
 عه سر، بی ئه وه ی له ده رگا بدات، چووه ژووره وه و به لقیس خانی
 بانگ کرده ژووریکه وه و مهردانه هه فتا دیناری خسته دهست
 به لقیس خانی خوشکی و گوتی:
 - به لقیس ئه و بره پارهییه م لی قبول بکه!
 به لقیس خان گوتی:
 - جابیر قبولی ناکا، قیروۆ.

- چۆن؟
 - لیم توورہ دہبے و دہشتداتہوہ. وہری ناگری.
 گوتی:
 - باشہ، قہیناکہ؛ ھےلیدہگرم: ئیشاللا جہڑنی داھاتوو بۆ
 یووسف بہ کورتهک و شہلواریکی تازہی دہدہین.
 بہلقیس قیروئی برای ماچ کرد و چاوهکانی پر بوون له
 فرمیسک:
 - ئیشاللا.

48

مام قادری قہیماغفرۆش، لہسەر خوانی ئیوارہ دانیشتبوو، بہ
 ژنہکە ی خۆی گوت:
 - دہلین پیاویتک له گەرہکی باداوان، پیری شہو، کورہکە ی
 خۆی سەربریوہ و چوویشہ خۆی تہسلیمی پۆلیس کردووہ و
 گوتووہ تی «کاریکی ئاوام کردووہ».
 - استغفراللہ، پیاوہکە. چۆن؟ لہسەرچی؟
 مام قادری قہیماغفرۆش گوتی:
 - کورہکە ی قووندەر بووہ. لہسەر کارہکە گرتووہ تی و
 زانیوہ تی چیی کردووہ.
 - ھەر سہری بریوہ؟!
 - ھەر سہری بریوہ. سہری کورہکە ی خۆی بریوہ.

نزاری کورپه پارچه له که ی مام قادری قه یماغفرۆش که برادر و
 هاو زای یووسف بوو، بۆ شه وه که ی، خه ونیکی ناخۆشی بینی:
 «خه لیل پاسکیلچی» و «عوسه که ی» و «که ریم که ناس» .. به
 هر سیکیان، له ناو به سته که ی ژیر پردی سه یداوه، په لکیشیان
 ده کرد و ده یانوبست بیبه نه ناو تاریکیه که. نزاریش هر هاواری
 ده کرد و که س نه ده گه یشته فریای. مام قادری قه یماغفرۆش دیسان
 له گه ل هاوار و لالانه وه ی کورپه که ی خۆی خه به ری بوویه وه:
 - لا حول و لا قوه الا بالله ..

49

دایزه ویدادی ژنی مه لۆ خه نجه رچی، به ئه بله سه میره ی ژنی
 کاکل بنجووی ده گوت:
 - گۆزم کۆر ئۆلسن، یووسف نه گوزهل ئۆغلانیدی!
 - ویش ..
 جه یرانی پووری یووسف، به م قسه یه، یه کسه ر جه رگی بووه ئاو،
 به چمکی کراسه که ی فرمیسه که کانی خۆی سرپییه وه:
 - «جوانی» سه رت ده خوا .. خوشکم.

50

ياسين، ئەو ئىتوارەيە، بۆ تۆژىنەوہ لە مەسەلەى يووسفى براى، لەناو مەخفەرى تەيراوہ، لەناكاو ديسان چاوى بە عەريف عيسا كەوتەوہ.

ئەو عەريف عيسايە، زۆربەى ئىتواران لە بەردەم دەرگای حەمام موراڊ راڊەوہستى و خەلك دەلەين «مندالبازە و پياویش دەخاتە سەر خۆى». زۆر سەيرە! ياسين لە دللى خۆيدا دەيگوت: «عەريف عيسايەكى مندالباز لە پۆليسخانە بيت و لە مەسەلەى براى من بکوڤتەوہ؟!». عەريف عيسا لىرە چ دەكا، خوايە! ياسين پىتى سەير بوو: پۆليس خۆى مندالباز و دوودەركى بيت! ياسين پىتى سەير بوو: پۆليسيكى مندالبازى دوودەركى دۆسيەى برا لاقەكراوہكەى لەم ژوورەى مەخفەرەوہ بيتە ئەو ژوورەى ديكە و تەنانەت لەوانەيە سەريەرشتىيى حوكمدان بەسەر تاوانەكەشدا بكات..! سەيرە!

51

عوسە كەر و تاهير تەسبيح و جەمىل دۆخين، لە چايخانەكەى «مام نيعمەتى كۆتريان» كە دەيروانيە بەرامبەر مزگەوتى شىخى چۆلى، بەديار سەما و گۆرانييەكانى سەميرە توفيقى تەلەقزبۆنە رەش و سپىيەكەوہ دانىشتبوون: گەمەى ئەزىفيان دەكرد، دووكەلى جگەرەيان بە با دەدا و باسيان لەوہ دەكرد كە ھەر

یہ کہ بیان بویہ کہ مین جار کہی بوو تامی سمت و کہ فہلی مندالیان
کردووه. عوسہ کہر گوتی:

- ئەوکات تہ مہنم ہہژدہ سال بوو. راستییہ کہی: ہہستم دەکرد
ئەم ژیانہ حیزہ شہرێکی توندہ لەنیوان خەلکی گہورہ و خەلکی
مندال. ہہفتہی دوو سی رۆژان دەچووینہ مەلەبە کہی کووران
لەسەر رینگای عەنکاوہ بۆ فوتبۆلین. بەبیرتہ عوسہ؟ ہہندی
ئیوارہش ہەر لە چایخانہی ئەتلەسی خۆمان لە خانہقا
دادەنیشتین. خەلکی گہورہی وەک عەرێف عیسا و سەلیم
سارووخ و قادر قیمہ کیش بەردہوام مرخییان لە مندالی وەک من
و تۆ خوش کردبوو. خوا خویان بوو کورێکی جوان بیتہ ناویانہوہ
و بیکنہ قلی خۆیان.

- تۆش ئیدی، مندالیکی جوان بووی.

- ئیدی ژیان ئەو زۆرانبازییہی نیتوان گہورہکان و مندالہکان
بوو: یان دەبوایہ بيمہ «قلیک» یانیش دەبوایہ بيمہ ریزی
پیاوان و خۆم قوتار بکہم.

تاہیر تہ سبیح گوتی:

- بیگومان چارہسەری دووہم خوشتر بوو.

ئنجا گوتی:

- منیش، دەزانی بە کی دەستم پێ کرد؟

- بە کی؟

- «نہ جو».

- «نه جو نازدار» ؟
 ههر سيکيان دايانه قاقاي پيکه نين.
 - بهختت هه بووه هه ی غه ددار.
 - نه جو نازدار يه که م قل بوو له ژياندا، به لام شتی وا خووش
 نايته وه له هه موو دنيا.
 عوسه که پر هه پ به يازيکی فری دا، گوتی:
 - نه جو پيشتر کونه چالی سه ليم ساپرووخيش بووه، گیانه.
 - به لام له ناو کچانت دانابا، فهرقت پی نه ده کرد. ننجا
 چه ندیش خووشی ده ويستم!
 - به راسته ؟
 - هه موو جار پیی ده گوتم «جه ميل، توئه گهر ده ستت بگاته
 کچيک، دلنيام واز له من ده هيني. وا نيه؟». منيش ده مگوت «
 هه رگيز». ده يگوت «به خوا زور ده ترسم نه گهر کچيک يان ژنيکت
 ده ست بکه وي، واز له من بينيت!». منيش له و کاتانه دا له دلی
 خومدا ده مگوت «نجا کوانی له م شاره دا کچ؟ له کوی؟». له م
 کاته دا تاهير ته سبيح ويستی له نوره ی خویدا قسه بکا،
 جه ميل دوخين ربي قسه ی گرت و گوتی:
 - تو، هيچ قسه مه که!
 له گه ل عوسه که پر ده ستیان کرده پيکه نين؛ عوسه که پر گوتی:
 - تو بابه لبا ب بوت ماوه ته وه. ده رانين.
 - نه وه ی تو. ويراسييه.

به لقیس خان ده لایه وه و به فه هیمه خانی ژنی توپپال جه لال
به زازی ده گوت:

- له چاوان کویر بم، وهیش.. یوسف تیر بونی مندالیی خوئی
نه کرد. به باوکی ده گوت «بابه بچمه مه سبه ح؟» باوکی دهیگوت
«مه سبه ح مندالبازی لییه، کورم، نه چی!»؛ به باوکی ده گوت
«بابه بچمه سینه ما؟» باوکی دهیگوت «سینه ما مندالبازی لییه،
کورم، نه چی!»؛ به باوکی ده گوت «بچمه مه لعهب؟» باوکی
دهیگوت «مه لعهب مندالبازی لییه، کورم، نه چی!»؛ به باوکی
ده گوت «بابه بچم خوم فیتری پاسکیل هاژوتن بکه م؟» باوکی
دهیگوت «ناو پاسکیل چییان مندالبازی لییه، نه چی، کورم!».
وهیش..! ئەم ژبان و ئەم دنیا یه له و یوسفه به سته زمانه ی من
حه رام ببوو، ئنجاش..

فه هیمه خانی ژنی توپپال جه لالی به زاز له گه ل به لقیس خان هون
هون ده گریا:

- ولاتی ئیمه ئشته م ئاوه ایه به لقیس خان.. مندال له شاری
ئیمه بویه فیتری هیج نابن. به خوا مندالی منیش، باوکیان ناهیتلی
له کونی ژووره وه بینه دهره وه.

ياسين، ئەو شەو، خەونىكى عەنتىكەى دىت:

ياسين ببووه فرىشته يەك و دەفرى. ھەر بە ئاسمانەوہ بالەكانى لىك دەدا. تا وردە وردە گەيشتە سەر گەرەكى تەعجىل (ئەو گەرەكەى كە ھاوړپىكانى خۆى و منداللى دىكەش، لەبەر سەلیم ساپووخ نەياندەوئىرا بەشەوان تەنانەت پىنچ دەقىقەش چىە لە مال بىنە دەرەوہ و پىياسە يەك لەناو جادە بكەن). چووہ سەر گەرەكى خانەقا (ئەو گەرەكەى كە ھاوړپىكانى خۆى، لەبەر كەرىم كەرگى نەياندەوئىرا تەنانەت بۆ جارپىكيش بچنە سىنەما حەمرا و فلىمىكى شەمشوون يان رىنگۆ تەماشاشا بكەن). چووہ سەر گەرەكى ناوقەسران (ئەو گەرەكەى كە ھاوړپىكانى خۆى، لەبەر عوسە كەر نەياندەوئىرا بچنە چاىخانە يەك دانىشن دەستپىك دۆمىنە بكەن).

ياسين، ھەر بە ئاسمانەوہ، لەبەر دەرگای مالى ھەر يەك پىك لە ھاوړپىكانى خۆى، بالەكانى خۆى لىك دەدا و يەك يەك لە دەرگای مالى ھەموويانى دا. ھەموويانى بانگ كرد. ھەموويانى كۆكردەوہ: لە چاىخانەكەى مام عىدۆى مىردى ئىسپۆكى پوورى خۆى، كە عادەتى بوو تەنيا لەوئى بوئىرى دانىشىت، دانىشتن. ياسين دەيدىت: سبحان الله، ھاوړپىكانىشى، لەناو چاىخانەكەدا، ھەموويان وەك خۆى، باليان لى رووابوو. تەنانەت پۆلسەكانىش - كە لەبەردەرگا پاسەوانىتىيى ئەوانيان دەكرد،

بالیان لی روو ابوو.

له ناو چایخانه که، پیش نه وهی یاسین دهست به قسان بکات،
چهند فریشته یه ک، بالدار، سمیل توپ، هاتن ده مانچه و فیشه گ
و چه قو و دامربوکس و قامه و خه نجه ریان به سهر یاسین و
هاورپیکانی دابهش کرد. نجا یاسین دهیویست به رامبه ریان
بکه ویتنه قسه و پیتیان بلتی:

- برادران، نیمه لیره کوووینه ته وه بوئه وهی دژی مندالبازه کان
بجه نگین و له ناویان بهین..

دیتی: برادرپیکی زور نزیکی خو، نه وزاد تیروگ (که
شه ویتکیان باوکی نه و نه وزاده به تیروگ نه وزادی له ماله وه راو
نابوو - بو به ناویان نابوو نه وزاد تیروگ) تیروگیکی دریتی
نه ستوور به دهسته وه، له ناوه پراستی هه موو برادره کانی
پراوه ستابوو، گوتی:

- نیمه نه ک ته نیا مندالبازه کان، به لکو پیویسته هه موو
خه لکی گوره (پیاوه کان) له ناو بهین و بیانکوژین.

سهر به ست، که پو لی چواره می ناماده بی بوو و جارپیکیان له ناو
مه سبه حی ئیداره ی محه للی، شه فیق شه للاتی چوو بوو بیحامه که ی
هینا بووه خواره وه و ویستبووی رایکیشیتنه ژوورپیکه وه و ههر
بو بهش له و روژه وه مه سبه حی تهرک کردبوو و نهیتوانیبوو فییری
مه له بییت، به سهر سو پمانه وه گوتی:

- هه موو پیاوه کان!؟

- به لئی هه موو پیاوه کان. چونکه هه موو خه لکی گه وره به رامبه ر
ئیمه ی مندال تاوانبارن. هه موو خه لکی گه وره به رامبه ر
چاره نووس و داهاتووی ئیمه ی مندال گوناهاکار و بهرپرسیارن.
کارزان له هه موویان بچووکتربوو، کوربه دهوله مه ندیکه گه ره کی
ناوقه سران بوو، له ترسی هه مید هه په - که هه میسه له
چایخانه که ی به رامبه ر خه لیل پاسکیلچی داده نیشته - هه رگیز
نه یده ویترا بچیتته لای خه لیل پاسکیلچی و پاسکیلیتک بو خوی
به کری بگریته بوئه وه ی خوی فیتری هاژوتنی پاسکیل بکات، له
نه وزاد تیروگی پرسه ی:

- یه عنی باوکی خوشمان؟

- به لئی، باوکی خوشمان. مامه کافمان، خالوکافمان، ته نانه ت برا
گه وره کانیشمان..

فه ره ی دوون که تا ئه وکاته ش هه ر باسی ده کرد جه میل دوخین و
مه جید مزه للی وازی لی ناهین، گوتی:
- بوچی؟ خو ئه وان مندالباز نین؟!
نه وزاد تیروگ گوتی:

- ئه و پیاوانه، ئه و گه ورانه (باوکمان، خالمان، مامه کافمان..)
ئه وانه ی مندالباز نین، خه تای ئه وانه که ناتوانن ئه و
مندالبازانه مان له کوئل بکه نه وه. خه تای ئه وانه که ده مانخه نه ناو
ئه و مندالبازانه وه. خه تای ئه وانه که نایانه وی له ده ست ئه و هه موو
مندالبازانه بمانپارینن. ئه و خه لکه گه ورانه ن که بوونه ته هوی

به دبه ختییی ئییمه و دهردهسه ریبیه کائمان.

سالار، کوره فه رمانبه ریک، ته مه نی پازده سال، دوو جار ان له دهست که ریم که رگی غاری دابوو، بۆچوونه که ی نه وزاد تیرۆگی په سه ند کرد و گوتی:

- به لئی، هه موو پیاوه گه وره کان، باوکه کائمان، مامه کائمان، خاله کائمان.. چونکه ئه وانن «که به و بچووکى و بى تواناییه ی خوشمانه وه» ده ماننیرن بچین له کارگه کاندا کاربکه یین، ده ماننیرن له سه ر جاده کان، له ناو چایخانه کاندا گولبه ره رۆژه و بنیشت بفرۆشین و بویاغچیتى بکه یین، له دوکانى خویرى و تویرى و مندالبازه کاندا ده مانکه ن به شاگرد.. رۆژانه و قازانجه کانی شمان بۆ خویان ده یخۆن.

ئىجا «ئیبۆ» به هه مان شیوه په سه ندی بۆچوونه کانی ئه وانى کرد و گوتی:

- به لئی، ئه و خه لکه گه ورانه ن که بوونه ته هوى به دبه ختییی ئییمه و دهردهسه ریبیه کائمان.

- به لئی، ئییمه پیبیسته ئه م شوپشه دژی هه موو پیاوه کان و گه وره کان بکه یین، به لام پیبیسته له سه ره تادا به مندالبازه کان دهست پى بکه یین.

فه ره ی دوون پرسى:

- چۆن دهست پى بکه یین؟

- بیانکوژین.

- تۆله‌ی هه‌موو مندالێکی ئەتکراویان لێ دەکەینه‌وه.
- تۆله‌ی هه‌موو مندالێکی لاقه‌کراویان لێ دەکەینه‌وه.
- ورگی هه‌موویان هه‌لده‌درین.
- هه‌موو شتی‌کمان هه‌یه: ده‌مانچه، فیشه‌گ..
- به‌چه‌قۆ..
- به‌خه‌نچه‌ر..
- به‌قامه‌..
- له‌ماوه‌ی یه‌ک هه‌فته‌دا هه‌موویان له‌ناوده‌به‌ین.
- ئیتر ئەم‌شاره‌ له‌ مندالباز پاک ده‌بیته‌وه.
- ئیتر له‌مه‌ودووا به‌ئاره‌زووی خو‌مان ده‌توانین بچینه‌
- سینه‌ماکان..
- ئیتر له‌مه‌ودووا به‌وپه‌ری سه‌ربه‌ستییه‌وه ده‌وێرین بچینه‌
- چایخانه‌کان..
- ئیتر له‌مه‌ودووا ده‌توانین بێ ترس تا نیوه‌شه‌ویش له‌ده‌ره‌وه
- مێنینه‌وه..
- ئیتر له‌مه‌ودووا شه‌و ژبانی تیدا ده‌ژیتته‌وه؛ هه‌موو ئیواره‌یه‌ک
- ته‌نانه‌ت تا نیوه‌شه‌وانیش بازاڕ و شه‌قامه‌کان زی‌ه‌وشان ده‌بنه‌وه؛
- ژبان به‌ناو شه‌ویشدا ده‌ست پیده‌کاته‌وه..
- ئیتر دنیا ده‌بیته‌ دنیا‌ی پاکی مندالان..
- ئیتر دنیا ده‌بیته‌ دنیا‌ی خه‌لکی پاک و بی‌گوناح و ساده‌ی
- وه‌کو خو‌مان.

- بژی مندال!

- بمری مندالباز!

له ناو چایخانه که، مندالکه کان، هه ریه که و چه قویه ک یان ده مانچه یه ک یان خه نجه ریک به دهسته وه، هه موویان یه ک به دهنگ هاواریان ده کرد:

- بژی مندال!

- بمری مندالباز!

له و هاتوها واره دا بوو، یاسین له خه ونه که ی بیداریبو وه. کاتن هه لسا یه وه، له سه ریانه فینکه که ی مالی خویاندا عاره قه یه کی خهستی کردبوو. دلی ته پ ته پ لیتی ده دا. له ناکاو که ئاوری لای دهسته چه پی خوی دایه وه، دیتی: باوکی، له ژیر لیفه یه کی نه ستووردا هینکه هینکی پی که وتوو و «مه ژغوله».. نه ژنوی دایکی خویشی بینی: رووت.. هه لده له رزی.

54

جه مال سیوان ئاموزای جابیر جه نازه بوو، له ناو چایخانه کاندا له گه ل مندالبازه کانی گه ره کی ته راره و خانه قا هه ل سوکه وتی زوری هه بوو.

به لقیس خان، ئه و شه وه، که له گه ل مام جابیری میردی به دیار ته له قزیونه وه دانیشتیبون ته ماشای «صور من المعرکه» یان ده کرد،

به نووزەيەکی بریندارەو بە میژدە کلۆلەکە ی خۆی گوت:
 - جابیر بۆ ناچیتە لای جەمال سیوانی بنعامی خۆت و
 پرسیارێک لە ئەویش بکە ی؟
 - پرسیارێ چیی لێ بکەم؟
 - چووژانم. ئەو لە گەڵ ئەم خۆپێری و تۆرپیانە زۆر هەلە دەستێ و
 دادەنیشێ. بە لکو خەبەرێکی لە شتێک هەیه!
 لەو دەمەدا یاسین هاتە ژوورەو:
 - لای عەقید عەلی دیمەو.
 - چیی تازە هەیه، کورم؟
 یاسین گوتی:
 - شیرۆ مەدفعیان بەرداوه.
 باوکی یوسف توورە بوو، هەستایە سەر پێ:
 - ئەو بەرا ئیستیخباتە خۆپێریەکی و اسیتە ی بۆ کردوو!
 دەستی دایە کورتەک و شالوارەکی، خۆی کۆکردوو بەچیتە
 مەخفەری تەیراوه:
 - چۆن دەبی بەردری؟!
 خەریک بوو هاوار بکا:
 - ئەدی نابێ بزانی ئەم مندالە بەستە زمانە ی ئیمە لە کوئیە و
 کێ رفاندوو یەتی؟

- رۆسته می شاگرد له مام قادری قه یماغفرۆشی پرسى:
- ده لێن شيرۆ مه دافع به دراره؟! مام قادر گوتى: «ئهم به دراره و قه حبه دايكه كهى ديكه له مووسل كوژاره و...»
- ورده ورده قوره كه بو مه لای به سته زمان خهست ده بپته وه.
- مام قادری قه یماغفرۆش گوتى:
- خوانه كا. خوا پشتى بى گوناهان به رنادا.
- رۆسته می شاگرد له مام قادری پرسى:
- ئه رى ئه و پياوه كى به ، ناوى چيه؟
- كى ناوى چيه؟
- ئه وهى كوره كهى خۆى كوشتوو؟
- مام قادر گوتى:
- ئاخى ئه و بوو گووى كرده ئيشه كه.
- ناوى چيه؟ كى به؟
- مام شه ريف، مام شه ريفى چايچى ناو گه راجه كۆنه كه.
- ده لێن خۆشى خۆى ته سليم كردۆته پۆليس؟
- به لى. به لام دوواى ئه وهى چۆته مووسل مه ولوود مندالبازى سه رپرپوه.. ئنجا.
- خۆى دانى پيدا ناوه كه مه ولوود مندالبازى كوشتوو؟
- به لى. چوو گوتوو به تى «ئهو مه ولوود مندالبازه بووه كه

کورەکەى منى ئەتک کردبوو» .

رۆستەم گوتى:

- کەواتە مەولوود مندالبازيان بەخۆپايى لە مەخفەرى پۆلىسى تەپراوہ تەوقيف کردبوو .

مام قادر گوتى: چۆن بەخۆپايى؟

- مەبەستم: دەستى مەولوود مەندالباز لە کارەکەى يووسفى کورى مام جابيردا نەبووہ .

- بەلئى، بەلام ئەو .. کورەکەى مام شەريفى ئەتک کردبوو .

- لە خۆى بە شک بووہ، بۆيە زندانى شکاندبوو و غارى دابووہ مووسل .

مام قادر گوتى:

- عەمرى نەمىنى. ھەر لەناو زينداندا بيايەتەوہ، باشتەر بوو .

مام قادرى قەيماغفرۆش، بۆ نيوەرۆ کاتى گەرايەوہ مال، خەرىک بوو لە داخان شيت بىن، لەسەر خوانى نيوەرۆ بە ژنەکەى خۆى گوت:

- مەولوود مندالباز لە مووسل کوژراوہ .. شيرۆ مەدفعە بە واسىتەى برا ئىستىخباراتەکەى بەردراوہ .. وەلحاصل قورەکە بۆ «مەلا چاو بە کل»ى بەستەزمان خەست بۆتەوہ .

ژنەکەى، ھەموو جارێک لەم کاتانەدا، تەنيا ھىندەى پى دەکرا بلى:

- وهيش..!

مام قادر به ئه سپايي پرووی کرده وه ژنه که ی:

- ئه م حزبی به عسه ویرانی کردین. به خوا حزبی به عس ده یه وی
ئا پرووی مه لاکانی شمان ببا. هه ر خوشیانن یووسفی کوره که ی
جابیریان رفاندووه. ئه من مردوو، ئه تو زیندوو! هه ر دهرده که وی.

56

- ئوف، یووسف، کوئراییم دایه!

رۆژیک هاته وه مال، ده گریا، گوتی «دایه..». گوتم: «گیانی
دایه؟». گوتی: «ئه مرۆ، دوو ئیستیخباراتی پیاوی حکوومه ت
له ناو جاده رایانگرتم، داوای هه ویه یان لی کردم. منیش هه ویه م
پیی نه بوو. گوتیان:

- لیش ما تشیل هه ویه؟.

منیش گوتم: ئانی نسیت ئه شیل هه ویه.

ره شه قوته که یان گالته می پیکرد، گوتی:

- نسیت تشیل هه ویه؟

گوتم: ئی. نسیت. به س باکر ئه شیل هه ویه.

ئه منه که ی دیکه، ئه سمه ریکی قه له و بوو، گوتی: - یه عنی باکر

تشیل هه ویه؟

منیش گوتم: ئی.. باکر ئه شیل.

ره شه قوته که، گوتی: تشیل؟

گوتم: ئی.. ئەشیل.
 ئەم جارە ئەمنە ئەسمەرە قەلەووە که دیسان لیمی پرسییەو:
 - تشیل.. ها؟
 گوتم: ئی.. ئەشیل.
 دیسان گوتم: تشیل؟
 منیش نەمدەزانی گالتەم پێ دەکەن و پیم رادەبوێرن، گوتم:
 - ئی.. ئەشیل.
 پاشان ئەمنە قەلەووە که گوتم:
 - یەعنی ئینتە تگدەر تشیل؟
 گوتم: ئی.. ئەشیل.
 - تشیل؟
 - ئی، ئەشیل.
 هەردووکیان پێدەکەنین و نەمدەزانی پیم رادەبوێرن.
 پاشان رەشە قوتە که لیمی پرسى:
 - تجی مەعانا تشیل ئیلنا؟
 منیش گوتم: وین؟
 گوتم: نرووح. عدنا مەکان.
 منیش گوتم: وین نرووح؟
 گوتم: ئینتە تشیل و ما عەلیک.
 کاتی ئاوهاى گوت، ئنجا تیگە یشتەم. گوتم:
 - ئەنا باکر ئەشیل هەویە!

که چی ره شه قوته که گوتی:

- له عد ته عال ئینطینه نیچه و به عد ما نطلب ههویه مننه ک.
منیش خۆم وا پیشان دا که عه ره بیبه که باش تینه که یشتووم.
گوتم:

- باکر ئه نطیکوم ههویه. باکر ئه شیل ههویه.

که چی ئه سمه ره که گوتی:

- لا. لا. ئینطینا نیچه و ما نرید ههویه...

کوئیراییم دایه، یوسف! دهیگوت:

- ده ترسام غار بدهم. ده ترسام ئه گهر غار بدهم ته ققه م لی بکه ن!
ئاخریش هه ر غاری دابوو. کاتئ غاریشی دابوو، دووای
که وتبوون. کاتئ گه یشته ماله وه، هینکه هینکی پیکه وتبوو. هه ر
ده گریا. بو شه وه که ی، له خه ونیشدا هه ر هاواری ده کرد و ده گریا.
ئو ماوه یه به رده وام له خه و خه به ری ده بووه و پیتی ده گوتم: «دایه،
ده ترسیم...». ده مگوت: «نا، کوری خۆم. له چی ده ترسی؟»
ده یگوت: «له وه ده ترسیم بین بمه ن». ده مگوت: «نا، کوری خۆم.
کی ده تبا؟». ده یگوت: «با.. ده مبه ن، ناگه ریمه وه...».

ئوف، یوسف گیان، یوسفی من.. جه رگه که م.. کوئیراییم
دایه.. قسه که ی خۆت راست ده رچوو: چوویته ده ره وه و
نه گه رایته وه.. کوئیر بم!

حاکم بیوار، له ژیر چاویلکه نه ستوره که یه وه، بیده نگ، له
دوسیه ی مه ولوود مندالباز ورد ده بۆوه. له ناکاو، گوتی:

- دهک نه عله تت لیده، زه لام!

محامی کاکل، که پاریزه ری کیشه ی مه ولوود مندالباز بوو،
گوتی:

- شهیتانیش دهستی لی شووردوه، جه نابی حاکم.

حاکم بیوار گوتی:

- مام جابیری باوکی یووسف هه قیه تی گومانی چۆته سه ر ئەم
خوانه ناسه.

محامی کاکل به نیمچه تهوسیکه وه گوتی:

- ئەدی که واته بۆچی له هه مان کاتیشدا شکاتی له «مه لا چاو

به کل» کردوه؟

- پیتم وایی به دبه ختییه که ی «مه لا چاو به کل» له وه دایه که
(شوتینی تاوانه که) هی نه وه: کاره ساته که له ناو فرنییه که ی نه ودا
پرووی داوه. ئەگینا «مه لا چاو به کل» هینده جیگه ی گومان
نیه...

- ئیمه ی مافیه روه ر، گه وره م، هه میسه به شتیکی راستی
ده زانین بپرسین: «بۆچی؟».

حاکم بیوار پیتی خو ش بوو که محامی کاکلیکی گه نج له
دانشتنیکی ئاوها خو مانه شدا هه ر شیوازه ره سمی و پر

حورمه ته كهى خۆى ده پاريزى، گوتى:

- ئەمه تا يه كىك له به لگه كان..

- كام به لگه؟

- مه ولوود مندالباز ته نيا له ماوهى ده سالى پابردوودا زياتر له ههژده حاله تى هاوشيوهى ههيه.

محامى كاكل گوتى:

- گه ورهه، كه واته، بى تاوانه.

- كى؟

- مه ولوود مندالباز.

- چون؟

- چونكه ئەم مه ولوودهى كه ناوى به «مندالباز» رۆيشتوو، هه تا ئەم ده قيقه يه ش جارى هيشتا هيچى له سهه نه سه لماوه.

- كاك كاكل، وازانم تو به بى هيچ به لگه يه ك به رگرى له م تاوانبار هه كه يت.

- جه نابى حاكم، تو خوشت ده زانى: رهوا نيه ئيمه بچين له سهه بنچينهى تاوانه كانى پابردووى «تاوانبار» حوكم له سهه كيشه يه كى تازهى بدين كه ئەمرو هاتۆته به رده ستمان.

- ئەو تاوانانهى پابردوو، ئەوه تا ئەم دۆسيه گه ورهيه ت ديوه..

ئمه به شاهيديكى باش حسيب ده كريت. مه گه ر تو خوشت ئەمه نازانى؟ سهيركه! دووايين هه كايه تى ئەم مه ولوود مندالبازه!

هه مووى ههشت مانگ نابى رووى داوه. تاوانبار له رۆژى جهژندا

دوکانی لگاوی داناوه. مندالټیک له لگاوه که دا خه لاتټیکی
بردو ته وه و داوای لټی کردو وه خه لات ته که ی بداتی. گوی بگره
دهیخوینمه وه:

(به منداله که ی گوتو وه «خه لات ته که ی تو له ماله وه یه» .
بردو ویه تی بو مالی خوئی و له وی ته کی کردو وه. به زوره ملی
ته عه دای لټی کردو وه ..). تومه ز، تو سه بیرکه! ته نانه ت ته و
پیشه یه ی هه لیشی بژاردو وه بو پیاده کردنی «ته م ته خلاقه جوانه ی
خوئی» سوودی لټی وهرگرتو وه: دوکانی لگاوی هه بو وه!

- گه وره م، به ک دونیا لگاوچی له م شاره ی ئیمه هه ن. یه عنی
هه موویان مندالبازن؟

- ته و شکایه تلټیکراوه ی تو به رگری لټی ده که یه لگاوچی
بو وه .. پیشه ی لگاوه که ی بو ته م مه به سته به کاره ییناوه .

- بو؟

- لگاو خوشتین گه مه یه مندالټی چه زی لټی بکا .

- به لگه چیه که لگاوه که ی بو مه به سستیکی وا به کاره ییناوه؟

- به لگه ئاشکرایه: کاتی منداله که «خه لات ته که ی» بردو ته وه،

پتی گوتو وه: «وهره بچینه ماله وه خه لات ته که ت بده می» .

- ئی خو ته م جاره لگاوی نه بو وه؟

- کاک کاکل، تو بچو سه رجه م ئیفاده و گه واهییسه کانی

په یوه ندیدار به م کیشه یه بخوینه وه، ئنجا وهره به رگری لټی بکه!

- چیی تازه هه یه؟

- به ستر پیتر شاکرده که «مه لا چاو به کل» ی فرنیچی دانی
پیدا ناوه که مه و لوود مندالباز داوای لی کردووه که پیوسته نه و
به یانیسه بو ماوهی نیو سه عاتیک فرنیسه که ی بخاته خزمهت
جه نابییسه وه ..

- ئاگام له مه هه یه ، گه وره م. دوینن سی سه عات زیاتر به
توژینه وهی نه م گه واهییسه وه مه ژغول بووم.

- ئی؟ نه دی چون رات نه گوراوه؟

- شاگردیک که پاره ی درابیتن بوئه وهی فرنی بو مندالبازیک
چۆل بکات؛ هه ر بو پاره کاری له مه ش خراپتر ده کات.

- کاری له مه خراپتری وه ک چی؟

- گه واهی دانی به درۆ. نه مه ی که ئیستا کردووبه تی.

- تو پیت وایه شاگرده که درۆ ده کا؟

- به ئی.

حاکم بیوار گوتی:

- به لام تو تازه گوت «نه و پیاوهی که پاره ی درابیتن بوئه وهی

فرنی بو مندالبازیک چۆل بکات..». نه مه مانای وایه که تو

باورپت به مه هه یه که شاگرده که فرنیسه که ی چۆل کردووه بوئه وهی

مندالیک تیدا نه تک بکریت!

- به ئی. شاگرده که ده شی نه مه ی کردییت.

- نه دی چی ده مینیتته وه؟

- شاگرده که بو مه و لوود چۆلی نه کردووه؟

- ئەدى بۆ كىتى چۆل كىردووه؟
- دياره بۆ خەلكى دىكهى چۆل كىردووه.
- بۆ «مه لا چاو به كل»ى چۆل كىردووه؟
- نازانم. گىرنگ: بۆ شكايه تلىكراوه كهى منى چۆل نه كىردووه.
- حاكم بىوار كه و ته بىر كىردنه وه. له كۆتايىدا گوتى:
- محامى نابى پشتىوانى له ناههق بكات.
- مه به سىنت چيه، گه و ره م؟
- تۆ له خۆتت پرسىوه: شكايه تلىكراوه كهى تۆ، ته نىيا هه شت مانگ بهر له ئىستا، دوواى له سه ر سه لمانى ئەم تاوانه گه و ره يه ش چۆن و له بهر چى نازاد كرا؟ كى نازادى كرد؟!
- محامى كاكل بى مننه ت، بى ئە وهى يه ك تۆز قالىش هه ست به وىژدان سه غله تى بكا، گوتى:
- مه به سىنت ئە وه يه بلئى كه مه ولوود مندالباز په يوه ندى به ئىستىخباراتى به عسه وه هه يه و كاربان له گه لدا ده كا..
- نه خىر..
- منىش ده زانم خزمىتى هه يه ئە مىن عامه و هه موو جار به واسىته بهرى ده دا، به لام من كارم به مه وه نيه كه پىشتر چى پرووى داوه؛ من بهر گرى له كىشه يه ك ده كه م كه ئىستا له ئارادايه.
- باش.. به لام خۆ شاگرده كهى «مه لا چاو به كل» له ئىفاده كهى خۆيدا گه واهىبى داوه كه فرنىيه كهى بۆ مه ولوود

مندالباز چۆلّ کردووہ.

- من وەک گوتم: پیاویک کہ بو پارہ فرنی چۆلّ بکات، ھەر بو پارہ ئامادہیی ئەوہی دەبی کہ بیته لای جەنابت سۆیندیش بە درۆ بخوات.

حاکم بیوار بەتەواوەتی باوەری بە قسەکانی خۆی ھەبوو، گوئی:
- محامی کاکل، گوئی بگرە! یەکەم: شاگردە فرنیچیہ کہ بو پارہ فرنیہ کہی چۆلّ نەکردووہ، مەبەستم ئەوہی پیاویکی بەنەزاکەت دیارە و بو پارہ «گەوادیی» نەکردووہ وەکو چۆن جەنابت پیت وایە! بەلکو لە ترسان بووہ.

- ھەمان شتە..

- چۆن ھەمان شتە؟

محامی کاکل جەختیی کردووہ:

- ئیوہ دەتانەوی بیسەلمینن کہ مەولوود بەزۆر فرنیہ کہی بەو شاگردە می لا چۆلّ کردووہ.

- بەلئی، چونکہ پیتی گوتووہ: «ئەگەر چۆلی نەکەی، دەتکوژم!» . ئەمە ئیفادە می شاگردە فرنیچیہ کہیە.

محامی کاکل ویستی سوود لە قسەکانی خودی حاکم وەر بگریت:

- کەواتە، ئەو شاگردە فرنیچیہ ئەگەر وەک ئیوہ دەلین لە ترسان فرنیہ کہی چۆلّ کردییت، خو ئەمڕۆش ھەر ترسە کہی لەسەر ماوہ: بیگومان، لە ترسان دیت ئەمڕۆش ھەر درێژە بە کارە

خراپه که ی پیشووی ده داته وه: به درۆ شایه دی ده دات و سه ر له
هه مووشمان ده شپوتینی.

- سه ر له که س ناشپوتینی. مه سه له که ناشکرایه.

- لای منیش ناشکرایه.

- تۆ ته نیا ده توانی به رگری له شکایه تلێکراوه که ت بکه یت،
ناتوانیت په نجه له سه ر تا وانباری راسته قینه دابنیت!

- تۆ باش له به رگریه که ی من حالی بوو یته و ده شزانیت
مه به ستم چیه، ته نانه ت تا راده یه ک با وه پیرشت به راستبوونی
قسه کانم هه یه. . به لام و ایزانم پیتوستییت به چند رۆژێکی دیکه
هه یه بۆ ئه وه ی به ته وا وه تی بییته سه ر قه ناعه تی من.

- قه ناعه تی تۆ ئه وه یه که . . .

- من چه زده که م سێ شت بۆ به رپیتان روون بکه مه وه و به چاوی
بایه خه وه له منی وه ربگرن، جه نابی حاکم.

- فه رموو!

- یه که م: مندالێک له ناو فرنیسه که ئه تک کراوه، به لام ئه و
منداله یووسفی کوری مام جابیر نه بووه، مندالێکی دیکه بووه.

- چۆن؟

- ئه و منداله ی له ناو فرنیسه که ی «مه لا چا و به کل» دا ئه تک
کراوه، یووسفی کوری مام جابیر نه بووه، مندالێکی دیکه بووه.

- چۆن؟

- باش.

حاکم بیتوار، سهرسورماو، پرسى:

- يه عنى له يهك بهيانيدا، له يهك كاتدا دوو پرووداوى
هاوچوون پروويان داوه؟
- له وانه يه.

حاکم بیتوار بهم بوچوونه تووشى له ناکاوييهک هات، کاتى
محامى کاکل گوتى:

- چونکه يووسفى کورى مام جابير له هه مان ئەو بهيانيبه دا، له
هه مان کاتدا، له شوپينىکى دیکه بينراوه.
- له ئەمنى بهلده؟
- من نازانم.
- شايد و بهلگهت هه يه؟
- له دانيشتنى داها توومان هه موو ئەو شايد و بهلگانه ناماده
ده بن.

- دووه م: شاگرده که فرنييه کهى چۆل کردووه بو مندالبازىک،
بهلام ئەو مندالبازه مه ولوودى شکايه تليکراوى من نه بووه.
که سىکى دیکه بووه که فرنيى بو چۆل کراوه.

حاکم بیتوار هينديک پارا و سه رليشيوواو، به نيگه رانييه وه
گوتى:

- بهلام شاگرده که ده لى: «بو مه ولوودم چۆل کردووه».

- گه وره م، من ده مه وى ئەمهت تى بگه يه نم: بو مه ولوودى چۆل
نه کردووه. ئەمه يه خالى سهره کيى تيکنه گيشتنى من و تو!

- بۆ ھەر كەسكى چۆل كوردبیت، ئەو كەسە تاوانبارە. بېتگومان.
- شاگردە فرنیچییە كە بۆ مەولوودی چۆل نە كرددووە.
- كەواتە، بە درۆ شایەدی داوە.
- بەلئى. شاگردە فرنیچییە كە پیاویكى ساخته چى و درۆزە. تەنانتە من واى بۆ دەچم ئەو بۆ خویشى ھاوکار بوو و دەستى لە تاوانە كەدا ھەيە: بە جووتە كارە كەيان كرددووە.
- حاکم بېتوار چاویلکە كەى لە چا و داكەند و لەسەر مېتزه كەى دانا، بە لەھجە يەكى باوكانە رووى كرده محامى كاكل:
- گيروگرفتى بنەرەتیی ئىمە ئەو ھەيە: ئىفادەى مندالە كەمان نىە.
- گەورەم، باشتەر واىە بلىئى «ئىفادەى مندالە كان» چونكە ھەك گوتم: تەنيا يەك مندال نىن.
- حاکم بېتوار سەرى سوپ ما:
- تۆ ئەمرو خەرىكە تەواو سەرم لى دەشيوئىت!
- بەلئى: دوو مندال لە يەك بەيانىدا، ھەر يەكە و بە جوړىك..
- ھىچىشيان ديار نىن كە ئىفادەمان بۆ بدەن.
- محامى كاكل پىكەنى:
- گەورەم، ھەرچەند ئەمە سر المھنەيشە، بەلام پىت دەلئىم: با، يەكئىك لەم دوو مندالە ديارن.
- كامەيان؟

- به رای تو کامه یان؟
- من ته نیا دۆسیه ی یوسفی کوری مام جابیرم ئاگا لیبیه و ئه ویش، ده زانم: ههر به دووایدا ده گهرین و تا ئیستا نه یاندۆزیوه ته وه. که واته ئه وه ی دیکه یانه که دیاره.
- راستیبه که ی: هیچیان دیار نین.
- چۆن؟
- چونکه ئه وه ی دووه مییش، باوکه که ی خۆی، پیش چند پۆژتیک سه ری برپوه.
- باوکی خۆی، سه ری برپوه؟
- به لئ. کیشه که، پیش ئه وه ی چند سه عاتیکی دیکه بگاته لای جه نابت، له لایه ن منه وه راسته وخۆ لیبی کۆلدراره ته وه و..
- نه نجامه کانیش ده رده که ون.
- که ی؟
- دووای ئه وه ی دۆسیه ی منداله که ی دیکه شتان خۆینده وه.
- یه عنی به رای تو: مه ولوود مندالباز نیه ئه وه ی یوسفی
- نه تک کردوه؟
- نه خیر.
- نه دی یوسف کوا؟ کی ئه وی لاقه کردوه؟
- ئه رکی من ته نیا ئه وه یه بیسه لمینم: مه ولوود مندالباز کاری به سه ر یوسفی مام جابیره وه نه بووه.

عه قيله خانى ژنى مام قادرى قه ماغفرۆش له مالى به لقيس خان
دانېشتبوو، دلى ده دايه وه و ده يگوت:

- ويش.. چاوم كوټر بى بو يوسف!

به لقيس خان هه نسكى ده دا: «كچى به خوا مندالى ئيمه ژيانيان
لى حه رام كراوه؛ كه گه وره ده بن.. كوټرايم دايه.. هېچيان نابى
بيگيرنه وه».

- به خوا نزارى منيش، به لقيس خان، باوكى ناهيلى له كونى
ژووره وه بچيته ده ره وه.

- نه يتوانى فيرى زيرنگه رى يان پيشه يه كى باش بيت، باوكى
ده يگوت «ناوبازار پره له مندالبان»؛ نه يتوانى فيرى مه له كردن
بيت، باوكى ده يگوت «مه سه ح مندالبازى ليه»؛ نه يتوانى بيتته
لا عيب و بو خوى بچى توپانى بكات، باوكى ده يگوت «مه لعهب
و لا عيب هه موويان مندالبان»...

عه قيله خان له گه ل به لقيس خانى دا يكي يوسف هون هون
ده گريا:

- چ بكه ين دا يكم. بو يه مندالى ئيمه تا گه وره ش ده بن، له
كه سابه ت زياتر هېچى ديكه نازان..! له هه موو خوشيه ك
مه حرووم.

دوواى نه وهى عه قيله خان روشت؛ شوكرۆك، ژنه سه رشوره كهى
حه مامى ژنانى ته يراوه، كه وته وه دلدانه وه و دلنه وايى دا يكي

یوسف:

- پلکه به لقیس.. به خواهمو خه لک باسی ئەو ده کهن:
مندالەکه ی ناو ئەو فرنییه یوسفی تو نه بووه.
- ئەدی؟!

شوکرۆک (میڤرده کهی، کاتی خۆی له گه ل هه ره سی شوڤشی
۱۹۷۵ تووشی جه لته هاتبوو) ته نانه ت یه ک تو زقالیش چیه
نه ترسا به راشکاوییه وه به پلکه به لقیس بلیت:

- کوری تو، به عس پفاندوو یانه.

- ئەیه رۆ؟!

دوو پاتی کرده وه:

- کوری تو، به عس پفاندوو یانه.

- کئی وا ده لئی؟

- سویندیان داوم ناوی ئەو که سه نه ده م، به لام ئەو به یانییه
زووه ی یوسف چووه سه مـوون بکړی، پیاوی به عس و
ئستیخبارات هاتوون دهنیو ترومبیلکی خویان ناوه و
قه پاندوو یانه.

59

مام شهریفی چایچی له ناو زیندانی سه رای هه ولیڤر چاوه ریتی
حوکمی خۆی ده کرد: موئه بیه د، بیست سال، نو سال؟! نه یده زانی.

لهوديو شيشه كاني ژووري زيندانه وه به جابير جه نازهي باوكي
يووسفي گوت:

- به لي، به دووايدا چوممه مووسل. له هوتيله دوو نه جمه كه ي
«دهوواسه» دا گرتم. شهو بوو. به خشپه لي چوممه ژووره وه و
سيزده چه قوم لي دا. پاشانيش، ههر له سهر سيسه مه كه ي خزي،
سهرم بري. گه ووادي وا! نه ميش و شيرۆ مه دفعه ع و تاهير ته سبيح
و كه ريم كه رگي و هميد حه ربه و قادر قه نينه و هه موويان..
هه موويان ئيس تيخباراتي به عس و به كر يگيراي حكوممه تن. ههر
بو به ش حكوممه ت هيچيان لي ناكا و لييان ناپرسيته وه.
پيويستي پييان هه يه. بو به ش هه رچي تاوان و گوناح و دزي و
حيزيه كي ده يكه ن، حكوممه ت دوو رۆژان ده يان خاته ژووره وه و
دووايه يه كسهر به ريان ددها. من ده ميك بوو دامنا بوو به م مرازه ي
خوم شاد بم. نه وه تا.. سيزده چه قوم لي دا و سه ريشم بري.
ئيس تاش بي مننه تم: چيم لي ده كه ن، با بيكه ن! گه وادي ئاوها..
پيشتر يش دوو جاري ديكه ريگه ي به كوره كه م گرتبوو.

جابير جه نازه لي پرسی:

- باشه، تو كوره كه ي خوت، كوره كه ي خوتت بوچي كوشت؟ نه و
گوناهي چي بوو!

مام شه ريف گريا، گوتي:

- نه خلاق ي تيك دابوو. متووي خوي كردبوو.. ته ناناه ت
له گه لي ده چوو هه ماميش.

مام شهريف نه يتوانى ئەم قسانهى خۆى ته و او بكا:
- من .. بهم .. دوو اييه .. بۆم .. دهركهوت ..

60

ياسين ماندوو ببوو، بيزارى و رقى گه يشتبوووه ترۆپكيتك. بيري دهكردهوه بچى به چه قۆبهك يان به قامهيهك شيرۆ مه دفعه ع بكوژى، به لام گومانى ئه وهى هه بوو كه نه وهك دهستى مه ولوود مندالباز يان «مه لا چاو به كل» له كاره كه دا هه بيت. واى به باشتر ده زانى كه جارى چهند رۆژيكي ديكه ش هه ر چاو ه رى بكات تا توژينه وهى پوليس و مه حكه مه ده گنه نه نجامييك: تا وانبارى راسته قينه كييه: شيرۆ مه دفعه ع، مه لا چاو به كل يان مه ولوود مندالباز؟

به لام ياسين له هه مان كاتيشدا واى لى هاتبوو پوليس و مه حكه مه و مه خفه رى ته يراوهى له پيش چاو كه وتبوو: چونكه هه ر جاريكي ده چوووه (مه خفه رى ته يراوه) بۆ توژينه وهى تازه تر و وه رگرتنى خه به ريكى تازه له باره ي يووسفى برائى، چاوى به «عه ريف عيساى مندالباز» ده كهوت.

ئى باشه عه ريف عيسا پوليسه، به لام چون پوليسييك كه به رپرسيارى كيشه يه كى ئاوهايه، بۆ خوى له پيش ده رگاي هه مام و سيئه ماكاندا به دوو واى مندالاندا ده گه ريت و مندالبازى ده كات!؟

ياسين بيري لهه دهكرده وه و نه يده تواني تي بگات! زور سهيره؟
پوليس خوي مندالباز بيت!

61

ياسين، لهسه ر نانخواردن، خهونه عهنتيکه کهه خوي - که چون
خوي و هه موو مندا له کان، باليان لي پرواوه و ويستوويانه
شورش بهسه ر خه لکی گه وردها بکه ن - بو دايک و باوکی
گيرايه وه.

باوک بيدهنگ، بهلام دايکی، بهنرميبه وه دهستی لهسه ر چوکی
ياسين دانا و ناموزگاري کرد:

- کوري خوم، دووايه بروئه م خهونه ناخوشهت بوئاو بگيره وه!
- بوکتي بگيرمه وه!؟
- بوئاو.

ياسين سهري سوپ ما، پرسى: «بوچی بوئاو؟!». .
دايکی گوتی:

- نهه عاده ته. هه ر که سيک خهونتيکی خراب ببينيت، دهبي
بچی بوئاوي بگيريته وه: بوئه وهی ئاو شته خراپه کانی نه و خهونه
بشواته وه.

ياسين، دوواي بيرکردنه وه يهک، گوتی:

- دايه.. لهوانه شه بوئه وه بيت که ئاو مزگيني و پهيامی نه م
خهونه به ناو خه لکدا بلاوده کاته وه. وانیه؟

دووای ناشتنی تهرمی مه ولوود مندالباز له قه برستانه کونه که ی
چراغ، پرسه که بیان هه ر له گه ره کی ته یراوه له مزگه وتی کویتی بو
به سنبوو .

قادر قه یماغفرۆش، له یه کییک له رۆژانی پرسه که دا،
به ریککه وت جابیر جه نازه ی باوکی یوسفی دیت. پیتی گوت:
- جابیر دیتت!

- چی؟

- ئەگه ر من و تو بمرین، ئەو هه موو ئەمین عام و به رپرسه حزبی
و پیاوماقوولە ی حکوومه ت دینه پرسه مان؟
- مام قادر خو من ده مزانی: ئەو گه وواده له ئیستیخبارات
ئیشی ده کرد و به کرێگیراوی به عس بوو. ده مزانی.
مام قادر گوتی:

- به خوا ئەگه ر شیرو مه دغه عیش بمری، پرسه یه کی له مه
شکو مه ندتری بو ده گیرن.
- ئەمه پرسه ی وه زبرانه، باو کم، پرسه ی مندالبازان که ی ئاوها
بووه؟

جابیر جه نازه ی باوکی یوسف ده یگوت «چون ده بی شیرو
مه دغه عی خویری ئاوها به ئاسانی و بی توژینه وه به ریدریت!». .
جابیر جه نازه بییری ده کرده وه، وه ک مام شه ریفی چایچی

گه راجه کۆنه که، بچی شیرۆ مه دفه ع بکوژی، به لام گومانی نه وهی هه بوو که نه وهک دهستی مه ولوود مندالباز، یان دهستی «مه لا چاو به کل» له کاره که دا هه بیته. وای به باشته ده زانی که جاری چه ند رۆژیکی دیکه ش چاوهری بکات تا توژی نه وهی پۆلیس و مه حکمه ده گه نه نه نجامیک.

63

قادر قه یماغفرۆش به رۆسته می گوت:

- لیره وه هه لته ک هه لته ک منیان دیسان بانگ کردۆته وه .. چیم لی بپرسن باشه؟!

- چی؟

- وه لا .. «مه لا چاو به کل» بوچی نه وه به یانییه هاتبووه مالی تیوه؟ نه عله ت له نه ژداد و ئابائتان .. مندالبازه کان به واسیته و واسیته کاری به رده ده ن؛ خه لکی گوناحی وه کومن و «مه لا چاو به کل» ی تیوه ده گلین.

رۆسته م له خه لک بیستبووی که «مام قادر قه یماغفرۆشی وه ستایشی، کاتی خوئی ماوه یه ک مندالباز بووه» هه یج قسه ی تیدا نه کرد، خوئی کر کرد.

مام قادری قه یماغفرۆش پاشان هه ستا چوووه مزگه وته که ی گه وره ی خانه قا، که راهاتبووه هه موو رۆژیکی له وی گوی له

غودبهی رۆژی ههینی رابگری.

کاتی هاته دهرهوه، له گهڵ حاجی به دره دین جامچی دراوسییان، پیکهوه دهگه رانهوه مالهوه. حاجی به دره دین جامچی، زۆر بیهوودانه له مام قادری پرسی:

- ئیستا ئهوا مه ولوود مندالباز کوژرا، شیرو مه دفه عیشیان بهردا.. ههر «مه لا چاو به کل» له ژورهوه ماوه. مه سه له چیه؟!

- به لای مه ولوود مندالباز کوژرا، شیرو مه دفه عیشیان بهردا..

- کاری حکومتهت زۆر سهیره. ها! قوره که بیان بو مه لای چاو به کل گرتوتهوه؟

- تو دهزانی: ئهوه دوو جاره بانگم دهکن. بلای چیم لای دهپرسن!

- چی؟

- ده لاین مه لا چاو به کل بوچی ئهوه به یانییه زوهی رۆژی پینج شه مه «رای کردوته» مالی ئیوه؟

- ئی! گوتت چی؟

- گوتم چی؟ گوتم «مه لا چاو به کل» له هیچ شوینیکهوه رای نه کردوته مالی من. «مه لا چاو به کل» ی به سته زمان کونه هاو پیمه، چه ندین ساله دهیناسم. زۆریه به یانیانی پینج شه مووان که له قورئان خویندنی سه ر قه بران، له قه برستانی شیخ مه لا ره شیدهوه دهگه ریتتهوه، دی قاولتی به یانی له مالی ئیمه دهکا.

حاجی به دره دین جامچی گوتی:
 - مام قادر شتیکت پی بلیم، باوهرم پی دهکهی؟
 - به لئی..
 - برا گهوره کهی «مه لا چاو به کل» شهش مانگیکه چوو بهوته
 پیشمه رگه، دهیانه وی بهم تۆمه ته ناوی «مه لا چاو به کل» و برا
 پیشمه رگه کهی له لای خه لک بزرتین.
 مام قادر بییری ده کرده وه، گوتی:
 - راست ده کهی!
 پاشان گوتی:
 - بۆیهش نه وه موو شیر و رتیویه بۆ نه وه سته زمانه
 دههیننه وه.
 - به بیرته: ههر له سه ره تا وه ههر خوشیان نه وه یان بلا و کرده وه
 که «مه لا چاو به کل» له سه ر کاریکی ئاوها گیراوه!

64

«جه مال سیوان» پیاو یکی زۆر به نه زاکه ت بوو، به لام هه میسه
 دلّی به مندالان ده کرایه وه. هه زی ده کرد له مه له عب و مه سه به ح و
 نه و شوتینانه ی مندال و هه رزه کار و گه نج توپانیتیان لی ده کرد بچی
 پاره ستیت و ته ماشای چه هره و قاچ و قولیان بکات. عاشقی
 جوانیی کور بوو. بۆیهش براده ره تورکمانه کانی خوی که پیکه وه

ئىواران له چايخانهى «كۆترسه لام» كۆده بوونه وه ناويان نابوو
«جه مال ستيوان» .

جه مال ستيوان خزمى مام جابيري باوكى يووسف بوو: باوكيان
ئامۆزاي يه كتر بوو، به لام مام جابير - سه بارهت به و قسه يه
به دوو ايه وه بوو - هه زى نه ده كرد هيند هاموشوى بكات و به خزمى
بزاني.

جه مال ستيوان درهنگ به كاره ساته كهى يووسفى زانيبوو: نه و
ئىواره يه ده موده ست سهردانيكى مام جابيري كرد و پيى گوت:
«هه ر نه مريكيشت هه بيت له خزمه تم مامه گيان» .

65

جابير جه نازه له لايه ن توژينه وهى مه حكه مه و بريارى پۆليسه وه
بوى وه ديار كهوت كه مه ولوود مندالباز ده ستى له كاره كهى
يووسفى كورى نه ودا نه بووه. له مه به ته وا وه تى دلنيا بوو، چونكه
بو خويشى مهاجهى وه ستا شه ريفى چايچى كرد بوو و له ده مى مام
شه ريف چايچى خويه وه هه موو شتيكى بو روون ببووه وه.
كه واته ئيستا دوو ئيحتيمال ماوه: يان نه وه تا شيرۆ مه دفعه عه
- كه ياسين زۆر گوماني لى ده كا-، يانيش نه وه تا «مه لا چاو به
كل» ي فرنيچييه: چونكه كاره كه له ناو فرنييه كهى نه ودا رووى
داوه.

- ئاخىر، ناشى دوو رووداو له يه ك ساتدا له ناو هه مان

فرنییدا پروویان دابی!

مام جابیر دهیویست له مه بهستی حاکم بیوار باشتتر حالی
بییت، گوتی:

- یه عنی چۆن؟

- ئیستا، ئەوا به دیار کهوت که ئەو مندالهی له ناو فرنییه کهی
«مه لا چاو به کل» دا تهعه ددای لیکراوه، کورپه کهی تو نه بووه:
کورپه کهی مام شهریفی چایچی بووه.

- ئی..

- ههروهها ئەمەش به دیار کهوت: مه ولوود مندالباز بووه که
تاوانه کهی ناو فرنییه کهی کردووه.

جابیر جه نازه گوتی:

- ئەدی هه کایه تی کورپه کهی من؟

- کورپه کهی تو وا پیده چی هه یه یه ندییه کی به و پروداوانه وه
نه بی که له ناو فرنییه که دا پروویان داوه. ئیستا شته کان خه ریکن
ورده ورده یه کلا ده بنه وه.

- به لام یووسفی کورپی من ئەوا بو دووازده رۆژ ده چی بی
سه روشوینه. دایکی نارد بووی بچی له و فرنییه نه فره تلێکراوه
سه موون بکریت..

حاکم بیوار گوتی:

- به هه ر حال، هه موومان ده زانین: ئیمه به توژینه وه له
چاره نووسی کورپه کهی تو ده ستمان پیکرد، که چی گه یشتینه

دۆزینه وه و ئه نجامی هه کایه تیکی دیکه ..

جاییر جه نازه دیسان گوتی:

- هه کایه تی کورپه که ی من؟

حاکم بیوار گوتی:

- بیگومان له ژتیر توژینه وه دایه و جاری هه ر لیبی ده کۆلینه وه.

جاییر جه نازه گه یشتبووه تینی و نه یده زانی چی بکا، وه ک

بییه وی پیتیان بلتی «خۆم به دووای تۆله سه ندنه وه ی خۆمدا ده چم»،

گوتی:

- خیری پیتویه ئینشاللا.

بی خواحافیزی، چوو ده ره وه.

66

یاسین دوینی شه و له خه ونیدا کابوسیکی بینی:

له ناو چایخانه ی که و بازان، له ناوه رپاستی قه یسه ربییه که ی

ناوبازار، به دیار شه ره که و یکه وه راوه ستابوو .. له ناکاو «عوسه

که ی» باوه شی پیتدا کرد و به به رچاوی ئه و هه موو پیاوه وه ی

راوه ستابوون ته ماشای شه ره که وه که یان ده کرد، یاسینی هاویشته

ژتیر خوی و دۆخینی یاسینی کرده وه و دهستی له ناوقه دی ئالاند و

به دهسته که ی دیکه یشی خه ریکی بوو ..

یاسین هه ر هاواری ده کرد و کهس نه بوو گوتی له دهنگی بیت.

له ناکاو یاسین تیگه پشت که دهنگی هاوارکردنی، له قورگییه وه
دهرنایهت.. ناتوانی هاوار بکات: ئەمه له کاتیکدا «عوسه کهر»
له دوواوه به ته واوه تی خه ریکی بوو.. کاری خۆی ده کرد.
یاسین هه ر هاواری ده کرد و دهنگی له قورگ نه ده هاته ده ره وه.

67

مام جابیری باوکی یووسف، ئەو عه سره، چوه مائی مام هادی
په ره شووتی دراوسی پی خۆیان. نه جیبه خانی خیزانی مام هادی
به خیره اتنیکی گه رمی لیکرد و دهیزانی بو مه سه له ی کوره که ی
هاتۆته لایان. جابیر جه نازه گوتی:

- نه جیبه خان، خۆ من ده زانم جه نابت گه وا هییی خۆت له لای
پۆلیس داوه و ته واو.. ناشمه وی له مه زیاتر به م گرفته ی خۆمانه وه
له مه زیاتر سه غله تت بکه م، به لام هاتووم ته نیا بو پرسیا ریک.
نه جیبه خانی هادی په ره شووت پروویه کی دراوسی یانه ی گه ش و
هاوخه مانه ی پیشان دا:

- ئەیه رۆ، مام جابیر، ئەمه قسه یه تو ده یکه ی! ئەمرکه!

جابیر جه نازه، گوتی: «خانم».

- به لئی.

- جه نابت، ئەو به یانییه ی رۆژی پینج شه مه، به سه ر
رووداوه که دا چوو بوویت.

-ئی؟

- تکایه له نووکه وه بۆم بگێره وه، چۆن بوو؟

- گوی بگره، مام جابیر!

- به ئی..

- من وهک هه موو به یانییه ک عه بام به سه ر خۆمدا دادا و بچم له سه موونخانه که ی «مه لا چا و به کل» سه موون بۆ منداله کان بکرم. بۆ به لقیس خانیشم باس کرد. کاتی گه یشتمه به رده م سه موونخانه که، ته نیا کورپکی گه نج له پیش سه موونخانه که وه ستابوو، کورپکه ی موعاون موفید. به رده م سه موونخانه که له من و کورپکه ی موعاون موفید زیاتر که سی دیکه ی لی نه بوو. تازه گه رد و گولی به یانی بوو، له ناکا و گویم له هینکه هینک و عه یب نه بی ناخ و ئۆفیک بوو. سه ری خۆم دانوشتانده وه خواره وه بۆ شوینی ده نگه ده نگه که، له ژیر قه په نگه چ ببینم!؟ ئه وه ی خوا پتی ناخۆش بی، ئه وه م دیت! ئه یه رۆ، هه تره شم چوو. نه عه ره ته یه کم کیشا و غارم دایه سه ر جاده که. استغفرالله. ئه وه یه که م جارم بوو شتی ئاوها ببینم. له و به یینه دا بوو، له دووای منه وه، کورپکه ی موعاون موفید له پیش فرنییه که ی «مه لا چا و به کل» وه هاواری کرد:

- پۆلیس، پۆلیس.. خه لکینه!

کاتی له گه ل پۆلیس و خه لکه که هاتمه وه به ر ده رگای فرنییه که، ده رگای ژووره وه ی فرنییه که دادرا بووه. کورپکه ی موعاون موفید

هەر ده یگوت:

- له ژووره وهن، له ژووره وه..
- کئی؟
- پیاوئیک.. له گه‌ل مندائیک.
- پولیسئیک له منی پرسى:
- تۆش بینیت؟
- گوتم: ئا، به چاوی خۆم دیم.
- مام جابیر له نه جیبه خانی پرسى:
- منداله که کراس و بیجامه یه کی خه تخه تی نارنجیی له بهر بوو؟
- بیجامه که یم باش نه دیت، چونکه بیجامه که ی هیئابوو
- خواری، به لام کراسئیکى سپیی له بهر بوو.
- مام جابیر دیسان پرسى:
- ئه و منداله ت قه ت له مه و بهر دیتبوو؟ منداله که ت ده ناسی؟!
- بیشییینمه وه نایناسمه وه. ژووره وه تاریک بوو. نه متوانی
- باش بیانبینم کین. به لام دهنگیان دههات، بینیشمن: پیاوئیک
- بوو، له گه‌ل مندائیک.
- نه تده زانی پیاوه که کئییه؟ که سیکی چۆنه؟!
- نه متوانی پیاوه که بناسمه وه، به لام منداله که دیاربوو
- جوانکیله یه کی مووزهرد بوو.
- مووزهرد بوو؟

- به لئی.

مام جابیر گوتی:

- ئەو وەسفە ی جەنابت دەیکە ی، نەجیبە خان،، بە هیچ شیبوویە ک پێ ناچی کە ئەو مندالە یووسفی ئیمە بی!
- ئی، نا.. نا. خۆ من بە بەلقیس خانیشم گوت. یووسفی ئیوہ مووزەرد نیە، جگە لەمەش، ئیوہ دەلین کە ئەو بەیانییە، یوسف «کراس و بیجامە یەکی نارنجیی خەتخەتی لەبەر بوو». نەخیتر، ئەو کورە ی من بینیم، مووزەرد بوو، جگە لەوہش کراسیکی سپیی لەبەر بوو.

مام جابیر پرسی: «ئی! پاشان...؟».

- پاشان ئیتر، ئەوہ بوو: وردە وردە خەلک لەبەر دەم فرنییە کە دا کۆبوونەوہ و پۆلیس هات. کاتی چونە ژوورەوہ.. کەسی لئ نەما بوو.

- چۆن؟!

- نازانم.

- تۆ پیشتر مندالە کە و پیاوہ کەت لە ژوورەوہ بینی. ها؟!

- بە لئی. لەژێر قە پەنگە کەوہ بینیم.

- ئەدی باشە، پیاوہ کە و مندالە کە چیان لئ هات؟

- نازانم.

- چۆن؟

- پۆلیس هاتن سەروخواری ناو فرنییە کە گەران،

نه ياندوژينه وه . پوښه كان ده يانگوت: به سه ربانه وه غاريان داوه .
 - ئا . ها ! به قالدرمه وه سه ربانه وسه ربان غاريان داوه .
 - هه تا من گه يشتمه وه به ردهم فرنييه كه ، هيچ كامتيكيان له وي
 نه ما بوون .
 مام جابير له ناكاو له نه جيبه خاني پرسى :
 - نه جيبه خان ، ده مه وي نه وهش بزاتم: تو نه وه به يانييه «مه لا
 چاو به كل» ت ديت فرنييه كه ي خو ي بكاته وه ؟
 - نه خير .
 - نه دى كي هاتووه فرنييه كه بكاته وه ؟
 - هه موو به يانييه ك كاتى من ده گه يشتمه به ردهرگا ، فرنييه كه
 ده ميگ بوو كرابووه وه . ئيدى نازاتم ..
 مام جابير گوتى :
 - له وه ده مه دا پوښه چييان گوت ؟
 - سو راغى خاوه نى فرنييه كه يان ده كرد .
 - «مه لا چاو به كل» ؟
 - به ئى .
 - چييان ده گوت ؟
 - ده يانگوت «له كو ييه ؟ ده بى بيدوژينه وه!» .
 - نه دى پاشان ؟
 - كاتى زانييان «مه لا چاو به كل» خاوه نى فرنييه كه يه ، گويم
 لى بوو يه كيكيان گوتى «له وانه يه ده ستي شاگرده كه ي له م كاره دا

هه بئى» .

- ئەدى خەلكەكە چىيان دەگوت؟

- ئەوانىش هەر رايان وابوو كه يه كىك له شاگردهكان بووه .

مام جابير گوتى: «هيچيان له تۆ نه پرسى؟» .

- با .

- گوتت چى؟

- چىم بو تۆ گىرايه وه، ئەمەشم بو ئەوان باس كرد . من تەنيا

ئەوه ندم ناگا لى بوو .

- تۆ هيچى دىكەت نە دىت؟

- هيچى وهك چۆن؟

- «مەلا چاو به كل»؟!

- من له وىم نەدى .

- باشه، ئەو به يانييه بۆچى خۆى پيشانى كهس نەداوه و هيچ

كهس له وىى نە بينيوه؟

- مالم قەبره، من ئەمە نازانم .

- پۆلىسهكان چووبوونه مالتيان . له ماله وهش نەبووه .

له كۆتاييدا، نەجىبه خان رووى كرده مام جابير و دەيوست به

چريه يهك پىى بلئى:

- به لام مام جابير، قسه يهكت پى دەلئيم، با له به ينى خۆمان

دەرنه چئى!

- به لئى، فەرموو!

- سوئندم بۆ دەخۆی که باسی ناکەى له دەمى منەووت
 نەبیستوو؟

- سوئند بێ بە گۆرى داىکم!
 - ئەمەم بە بەلقیس خانیش نەگوتوو، ها! نەوێرام.
 - دڵنیا بە! بیلێ!

- تەنیا بۆ هادیم باس کردوو و تەواو! دوینی بۆم باس کرد.
 ئەویش رازی بوو پیتی بلیم، بۆیە پیتی دەلیم. مام جابیر..
 - بەلێ؟

- ئەو کورەى لەناو فرنییەکەى مەلا چا و بە کلدا ئەتک کراوە،
 کورێ تۆ نەبوو.

- چۆن؟

- لەبەرئەوێ من که فرنییەکەم بەجێ هێشت و گەرپامەوێ مالم،
 لەسەر رینگەى گەرپانەوێ خۆم بۆ مالم، یوسفى کورێ تۆم بینی
 لەناو ئوتومبیلیکی سپیدا بوو.. سێ پیاویشی لەگەڵدا بوو.
 - یوسفى کورێ من؟!
 - بەلێ. من یوسفى کورێ تۆ باش دەناسمەوێ. وەک کورێ
 خۆم دەناسمەوێ. یوسف بوو، لەناو ئوتومبیلیکی سپیدا، لەگەڵ
 سێ پیاوی کەتەى رەشى ناشیرین. دەیانبرد..
 - لەگەڵ سێ پیاو؟
 - بەلێ. کورێ تۆ خەلکی دیکە رفاندووین. «مەلا چا و بە
 کل» بێ تاوانە.

- نه تزانی ئەو سێ پیاوه کۆ بوون؟
- نازانم. من ته نیا ئەوه ندهم دیت.

68

- عه قید عه لی، پلکه به لقیسی بانگ کردبووه پۆلیسخانه ی
ته یراوه، لئی پرسیبوو:
- پلکه به لقیس، یوسف کاتی چوو ده ره وه هیجی پی بوو؟
 - پلکه به لقیس یاسینی کوری خۆی له گه ل خۆی بردبوو، تاقه تی
قسه ی نه ما بوو، بیزار، گو تی:
 - هیجی وه ک چۆن؟
 - کتیب و کاغه ز و شتی وا..
 - کوری من چووبوو سه موونم بۆ بکری.
 - عه قید عه لی گو تی:
 - ده زانم داده گیان، به لام .. باشه، پرسیارکی دیکه ت لی
ده که م و برۆ!
 - فه رموو!
 - تۆ هیج بینیه ته یوسف مه نشووراتی پیشمه رگه و
بلاو کراوه ی سیاسی له مالی خۆتانه وه بیاته ده ره وه؟
 - پلکه به لقیس زنده قی چوو:
 - ئەیه رۆ، ده تانه وی بلین «یوسف موخه رب بووه»؟ ده تانه وی

ئەم جارە ئەو بەسەلمىنن كە كورپى من لە گەل پيشمه رگه كارى
 كرددووہ؟
 پلكه بەلقيس كاتى هاتەوہ مال، ئەم قسانەى بو جابير جەنازەى
 مپردى دەگپراپه وە دەگريا، دەىگوت:
 - كەواتە شوكرى سەرشۆر راستى دەكرد. قورم بەسەر...
 وەيش...
 - چىي دەگوت؟
 - دەىگوت: «يووسفى كورپى تو، بەعس رفساندووئەتى.
 گپراوہ».

69

«جەمال سىوان» هەميشە قەرەوئىتىكى رەنگىنى دەبەست و
 گولئىكى لە يەخەى خۆى دەدا. بو دۆمىنە و تاوئەكردن لەگەل
 ئەربابەكانى خۆى، لە چاىخانەى كۆترسەلام، هەندى جاريش لە
 چاىخانەكەى مام سەدرەدینى لۇبىافرۆش دادەنىشت.
 ئەم پاش عەسرە، لەگەل قادر قىرۆى خالى يووسف، لە
 چاىخانەكەى كۆترسەلام، پشتيان دابووہ دوو كورسى و رووہ و
 شەقامە ئاپوورەكە دانىشتبوون باسى مەسەلەى بى سەروشوتىنى
 يووسفىيان دەكرد.
 جەمال سىوان بنعامى مام جابير، قادر قىرۆش كورپە خەزوورى

مام جابیر، ههردووکیان خۆیان به هاوخه می مام جابیر دهزانی:
- وهلا ئافه رین بۆ رائید نه عیم، نه بهیشت براکه ی له دوو شه و
زیاتر له چه پسخانه بمینیتته وه.

جه مال سیوان گوتی:

- تو پیت وایه شیرۆ مه دفعه دهستی له مه سه له ی یوسفدا
هه بی؟

- یوسف بی سه وشوینه، نه مه مانای وایه که «دهستیکی
گه ورت» له کاره که دا هه یه.

- به لام نه م دهسته گه وره یه ش هه ر به بی هاوکاری شیرۆ
مه دفعه نه بووه.

- دایکی یوسف دهیگوت: «ئیسستیخبارات و نه منی به عس
رفاندوو یانه».

- به رای من: «مندالباز» قه پاندوو یانه.

قادر قیرۆ گوتی:

- ئه ری به راست، نه و خو پریه، بۆچی پتی ده لین «شیرۆ
مه دفعه». نه م مه دفعه ی بۆچی پتوه لکاوه؟

جه مال سیوان، هه ر به چریه، گوتی:

- نه وه کاتی خو ی، بووه جاشی حکوومه ت و به گژ
پیشمه رگاندا چوو. پاشان نه عیمی برای کردی به ئامیر مه فزه ی
جاشان: بۆ خو ی له سه ر مه دفعه بوو، بۆ ماوه ی سی مانگان هه ر
له سه ر مه دفعه مایه وه، له چوار پینج شه پروشۆری زۆر گه وره له

میرگه سۆر و ناوچهی لؤلان کوشتاریکی زۆری پیشنمه رگانی کرد.
ئیسیتاش هەر معاشی جاشایه تی وهرده گریت و به خوئی و به
براکه ی جاسووسی بۆ حکوممهت دهکهن.
- ههقیه تی پیتی دهلین «شیرۆ مه دفعه» .

70

شیرۆ مه دفعه به سه لیم شه مووله ی که نناس دا خه به ری بۆ مام
جابیری باوکی یوسف ناردبوو: («مه لا چاو به کل» بووه که
یوسفی کوری جه نابتی نه تک کردووه، نه ک من).
مام جابیر له سه لیم شه مووله ی که نناسی پرسى:
— چیی دیکه ی گوت؟

سه لیم شه مووله ی که نناس گوتی:

- ههر ئه وه نده ی گوت و سه لامیشی لیت ده کرد، ده یگوت: «من
ملم له مووی باریکتره. با مام جابیر بزانی: من بی تاوانم» .

مام جابیری به سته زمان تی مابوو. به درتژیایی هه موو ژیا نی،
خوئی هیئنده سه رگه ردان و بی ده سه لات نه بینیبوو. بیری له م
قسانه ی شیرۆ مه دفعه ده کرده وه کاتێ له ناکاو به نرکه ی
خیزانه که ی داچله کی.

به لقیس!

به لقیس خان، له دوینیوه، له ناکاو تایه کی قورسی گرتبوو:
له ناو جی که وتبوو. مام جابیر داوای له نه سرینی کچه
پارچه له کهی خوی کرد که هم یه ک - دوو روزه هه تا دایکی چاک
ده بیته وه نه چیتته مه کتبه و له لای دایکی بمینیتته وه.

71

شیرۆ مه دفعه له گه ل قله کهی خوی، له چابخانه کهی به رامبه ر
سینه ما سیروان، له گه ل تاهیر ته سبیح و قادر قه نینه دانیشتبوون
پۆکه ریان ده کرد. شیرۆ مه دفعه ع گوتی:

- مه لا چاو به کلی مندالباز هه تا چوار سال پیش نه مپروش
مندالی گه ره کی به زوری و زۆرداره کی ده برده ناو فرنیسه کهی
خویه وه، ئیستاش، له وه ته ی برا گه وره کهی له عه سکه ری غاری
داوه و چووه بۆته پیشمه رگه، لیمان بووه به مه لا و ده چی قورئان
له سه ر گۆری مردووان ده خوینی. ده یه وی به م درۆ و ده له سه یه
پرووی خوی له ناو خه لک سپی بکاته وه.

که ریم که رگی پیکه نی، گوتی:

- وه لحاصل تو ئه و چند روزه له ناو مه خفه ری ته یراوه، باجی
مه لا چاو به کلت دایه وه.

قادر قه نینه بیللیبه کهی فری دایه سه ر میزه که:

- گوئی مه دی! دهی.. سه رفیتره بوو، داته «مه لا چاو به کل» .
که ریم که رگئی گوئی:
- به خوا ئه و گه واده زه کاتیشی پین به ره و نابی نری.
شیرۆ مه دفه ع گوئی:
- له ئه و زیاتر، قادر قه یما غفرۆش.. داخی زۆری له دلمایه .
- ئه و چیبی کردووه؟
- له ناو خه لک وای بلاوی ده کاته وه که «مه لا چاو به کل» له سه ر
کوردا یه تی گیراوه .
که ریم که رگئی گوئی:
- به لئی، که تۆش له ژووره وه بووی، له ناو خه لک وای بلاو
ده کرده وه که یووسفی کوری مام جابیر تۆ په ندت پیتی داوه .
- هه ر چۆنیک بئی، ده یانه وی تاونی یووسف بخه نه پال تۆ.
شیرۆ مه دفه ع کوریک کی فری دا و گوئی:
- شه رت بئی به «جه میل دۆخین» بلیم: کورپه که ی ئه ویش به
په ندیک بیات، سه رشۆری ناو هه موو مه جلیسیکی بکات.
نه وزاد په مۆ، چوارده سالان، قلی شیرۆ مه دفه ع، (که له
ته نیشته خۆیه وه داینیشاندبوو) گوئی:
- ئنجا ئه مه ی بۆ چیه؟ به رائید نه عیمی برات بلئی: فرپی
بده نه زیندانی ئه بوو غریبه وه و ته واو.

ياسين له گهڼ يووسفي براي، وا راهاتبوون زوربه ي روژاني
دووشه مووان پيکه وه بچنه مه سبه ح. نه مړو نه وه تا ديسان
دووشه ميه و يووسف ديار نيه! ياسين له گهڼ کي بجيته مه سبه ح؟

نه مړو، نيسا، به تايه تيش له م دهموده سته دا، ياسين به پراستي
غهربسي يووسفي براي خو ي ده کرد. له ژور سهر ي دايکي
دانيشتبوو، ههستي به تهنيايي و فيگاربيه کي پر سو ي ده کرد:
هون هون ده گريا.

مام جابيري باو کي له ناکاو خو ي کرد به ژوردا و گوتي:
- ههسته ياسين!

جابير جه نازه، خو ي و ياسيني کوري، پيکه وه چوونه مزگه وتي
شيخي چولي، له وي فاتيحه به کيان بو پرسه ي سه عوي براي
جه مال ستيوان خو يند و پاشان يه کسه ر به ره و چايخانه که ي مام
سه دره ديني لوييافروش رو يشتن: نه و جتيه ي که شيرو مه دفعه ع و
هاورتيکاني خوويان پيوه گرتبوو تييدا دانيشن.

مام جابير چايه که ي تيك ددها، به شيرو مه دفعه عي گوت:
- توچ به لگه يه کت هه يه که ده لتي «مه لا چاو به کل» دهستي
له م کاره دا هه يه؟
شيرو مه دفعه ع گوتي:

- مام جابیر، تۆ خۆشت دهزانی: «مه لا چاو به کل» هه تا چه ند
سالتیک پیش ئیستاش هه ر مندالباز بو، به هه مووی چه ند
سالتیکه خۆی لیمان کردۆته مه لا. پاشان ئاشکرایه: رووداوه که
له ناو فرنییه که ی ئه ودا رووی داوه.

مام جابیر گوتی:

- ئه و منداله ی ناو فرنییه که کوری من نه بووه.

شیرۆ مه دفه ع گوتی:

- تۆ بۆچی بیه ره وه ناکه یته وه که هه ر دوو رووداو به یه که وه و
له یه ک کاتدا روویان دایی؟

- چۆن یه عنی؟

- یه عنی مه ولوود مندالباز مه ژغوولی کوره که ی وه ستا شه ریفی
چایچی بوو بیت و مه لا چاو به کلیش دهستی نابیتته بینی ئه و
کوره به سته زمانه ی تۆ!

مام جابیر یه کسه ر که وته بیه رکردنه وه بۆ ئه وه ی باوه ر به قسه که ی
شیرۆ مه دفه ع بکات. به هه مان شیوه، یاسین، که له ته نیشته
باوکی دانیشتبوو: به ترس و سامیکه وه ته ماشای شیرۆ مه دفه عی
ده کرد. مام جابیر گوتی: یه عنی ریککه وتبن؟

شیرۆ مه دفه ع گوتی: به لئی.

- هه ردووکیان له ناو هه مان فرنییدا؟

- به لئی.

ئنجاشیرۆ مه دفه ع گوتی:

- چونکه تو بیر بکهوه: «مه لا چاو به کل» ئەو به یانییه، پۆلیس هه موو دنیا یان له دووای کردوو، نه یاندۆز بوته وه. ئەو به یانییه کهس نازانی له کوئی بووه! به درۆی خۆی و به درۆی مام قادری قه یماغفرۆش که ئەویش هه کاتی خۆی مندالباز بووه و کۆنه هاوړتی خۆبه تی: گوایه ئەو به یانییه له مالی مام قادری قه یماغفرۆش بووه. باشه، پیم بلتی: «مه لا چاو به کل» بهو به یانییه زوو له مالی مام قادر چی دهکا؟! مه عقووله خه لک به یانیان کاترمیتر شه شی به یانی بچی سهردانی ماله براده ریکی خۆی بکات؟ ماقووله؟! پاشان شتیکی دیکه ش!

- به لئی.

- مه ولوود مندالباز خۆی پیتی گوتم. به ره حمهت بی! من ده بیی بیدر کینم..!

- چی؟

- من، مه ولوود خۆی پیتی گوتم؛ به یه که وه کاره که یان کردوو. مه ولوود له گه ل کوره که ی وهستا شه ریف؛ مه لا چاو به کلیش له گه ل کوره که ی من؟!

- به لئی. شاگرده که ی مه لاش له گه لیان هاو ده ست و هاو کار بووه.

جاییر جه نازه گوتی:

- به لام شاگرده که ی «مه لا چاو به کل» ده لئی که مه ولوود مندالباز به زۆری داوای لیتی کردوو ئەو به یانییه فرنییه که ی بۆ

چۆل بکات.

شیرۆ مه دفه ع گوتی:

- بۆی چۆل نه کردوه، بۆی ئاماده کردوه. ده بینی! تو بیری لی بکهوه: شاگرده کهی «مه لا چاو به کل» نهو به یانییه له وی بووه! شاگرده فرنیچییه ک چۆن ده توانی فرنییه کی گه وره و گران بو مندالبازیک چۆل بکات نه گهر وه ستایه کهی خو ی رازی نه بیت! تو بیر ته نیا له مه بکهوه و بهس.. ئیتر ده موده ست تیده گه ی که دهستی «مه لا چاو به کل» له کاره که دا هه یه.

جاییر جه نازه گوتی:

- شاگرده که ده لی: «مه ولوود مندالباز به زۆر کاره که ی پی کردووم و هه ره شه ی کوشتنی لی کردووم». - نه خیر. شاگرده که به نه مری مه لا چاو به کلی وه ستای خو ی، کاره که ی کردوه. ته ماحییان داوه تی و له گه ل خو بان هاوده ست و هاوکار بووه.

جاییر جه نازه ده موده ست لی پرسی:

- تو ئاماده ی که لای پۆلیس نه م ئیفاده یه بده ی؟ - بیگومان، چونکه شاگرده که ی «مه لا چاو به کل» درۆ ده کا. یاسین و باوکی روویان کرده به کتر و بیریان ده کرده وه. یاسین گوتی:

- نه وه بۆیه ش «مه لا چاو به کل» و شاگرده که یان هیشتا هه ر به رنه داوه.

جاییر جه نازه، بی ئه وهی بیهوئی، ته ماشای وینه هه لئو اسراوه که ی
«صدام حسین» ی کرد که به قهه دیواری چایخانه که وه
هه لئو اسراوو؛ پاشان له دلی خویدا، که میک سه رلی شیواو،
نائومی دانه گوتی: نازانم به کئی پروا بکه م!؟

73

خوشکی مه لا چاو به کل (به هیججه خانی ژنی ئه نوهر کوتر باز)
پاش عه سرتیک هات سه ردانیکی پلکه به لقیسی دایکی یووسفی
کرد.

دوینئ له هه مامی ژنانی ۷ ی نیسان، له ژنی ساییر سه یدوکی
دراوسییانه وه بیستبووی که به لقیسی خان ته ندروستی تیچکچوو
و له داخی یووسفی کوری خه ریکه سه رده نیته وه. ئه ویش پتی
شووریدی بوو نه چی (ئه و له گه ل به لقیسی خان، له زه مانی کچینی
خویندا، بو ماوهی دوو سالان له گه ره کی خانه قا هاومال بوون،
کریچی یه ک مال بوون. ته نانه ت قاپ و قاچاگی یه کتربیشیان
به کارده هیئا. بو یه کتر له خوشکیش زیاتر بوون) گوتی: با له سه ر
دل نه بیته گری و بچم سه ردانیکی بکه م، خو قاییله ده رم بکه ن؟
به هیججه خانی ژنی ئه نوهر کوتر باز، له چاک و چونی و هیوای
چاکبونه وه زیاتر بو به لقیسی خان، هیچی دیکه ی باس نه کرد..
به لام کاتی به لقیسی خان خو قسه ی کرده وه، به هیججه خان گوتی:

- به قوربانی یووسف بم! به خوا به قهه د چاوی خوّم خوش دهوی. هیچی لی نه هاتووه ئیشاللا. به خوا مه غدیدیش، به لقیس خان، خو تو دیبوت و ده تناسی، قهت پیّم وا نیه کاری ئاوه ای لی بوه شیته وه. پیاوئیکی کاسب، قورئانخوین، به خوا سه ری بچو وایه نوئی نه ده چوو. نه دی خوشکم! نه گهر ژنی هینا بایه، قهت ئاوها نه مرؤ لیی ده که وتنه گومان! هه موو جار پیّم ده گوت، ده مگوت:

- ولهن مه غدید، بیر نه رواد ئال ئوزوچی!

لیّم تووره ده بوو، ده مگوت:

- سه ن ناوودی؟ نه رواد، نه رواد..؟! نه رواد ئیسته مام. گیت! ده مگوت: «مه غدید، سه ن مانم قه رداشم سه ن. عه لام ئیسته وه سیلاشری. هه ر بیر هه کاتده هه نجه ر کیمندی. قه رداشم، بیر نه رواد ئال ئوزوچی!

پیی ده گوتم:

- وازگیت! نه رواد ئیستامره م.

ئیستامره م، ئیستامره م.. تووشی نه م به زمه ی کرد: هه لک لیی که وتنه گومان و نه وه تا.. بی هیچ تاوان و گوناچیک دوو هه فته زیاتره له ژووره وه یه! باشه، به لقیس خان، من تیناگه م: نه دی نالین نه و کوره ی فرنیبه که ی کاکم، یووسف نه بووه؟ به لقیس خان، نه خوش، هه ر له ناوچی، سه ری راوه شانده - با.

- ئەدى كاكىم بۆچى ھېشتا ھەر بەرنە دراوھ؟ ئەدى نالېن
مەولوود مندالباز بووھ؟
كچە پارچەلەكەى بەلقىس خان بەقسە ھات:
- مەولوود مندالباز لەگەل كورى وھستا شەرىفى چاچىبى
بووھ..
بەلقىس خان پشتمە دەستىكى لە دەمى كچە پارچەلەكەى خۆى
دا:

- وس كچى! تۆ وس بە!
بەلقىس خان پرووى كردهوھ بەھىجە خان:
- بەردەبى، بەردەبى ئىشاللا.. بەھىجە خان.
بەھىجە خان گوتى:
- ئەدى دەلېن: يووسف خۆبىشى گىراوھ؟
كچە پارچەلەكەى بەلقىس خان، لەناكاو ھەستايە سەرپى،
بەدەم گىرانەوھ ھاواری كرده سەر بەھىجە خان و ھەرەشەى لىكرد:
- بەھىجە خان داىكم نەخۆشە. ئەویش بە خەفەتان مەكوژن.
وازی لى بىنە توخوا..!
خوشكە تاقانەكەى يووسف ئەم قسانەى كرد و چووھ دەرەوھ.

74

قادر قەيماغفرۆش دەبوىست بە رۆستەمى شاگردى خۆى بلئ:
«حزبى بەعس دەبەوئ بە بەردىك سى چۆلەكە بكوژئ».

ئەگەر مام قادر بوپتایە ئاوی پى بلى، شاگرده كەيشى
دەيگوت: «چون؟» .

ئەويش دەيگوت:

- دەيانەوى مەلا چاۋ بە كل و برا پيشمەرگە كەى لە پيش چاۋى
خەلك پيسوا بكن، ئنجا دەشيانەوى لە حەپسخانە قسە
لەبارەى برا پيشمەرگە كەى وەرېگرن، لە هەمان كاتيشدا يووسفى
كورى مام جابير بە ناوى بى ئەخلاقيە وە بخەنە زىندانە وە .

ئەوكاتەش بېگومان شاگرده كەى دەپېرسى:

- يووسف بۆچى دەخەنە زىندانە وە؟

ئىدى ئەوكاتە مام قادر ناچار دەبوو هەموو شتېك بدرکينيت و
بلى:

- چونكە ئەويش گومانيان لىتە هەيه، گوايه لەگەل
رېكخراۋەكانى پيشمەرگە كاردەكات و مەنشوررات لەناو شاردا
بلاۋدەكاتە وە .

بەلقيس خانى داىكى يووسف، دوپنى، بۆ عەقىلە خانى ژنى
مام قادر گىر ابووبە وە كە بانگيان كرددو وە و پيشان گوتو وە كە
يووسفى كورى، مەنشورراتى بەناو شاردا بلاۋكردۆتە وە و بۆ
پيشمەرگە كار دەكات .

مام قادر چەندى دەيگرد و دەيگرد: نەيدە وپتە ئەم قسەيه لای
شاگرده كەى خۆى باس بكات .

مودیری ئەمەنی بەلدهی تەیراوه یاسینی بانگ کردبووه ئەمەنی بەلده. ریزیکی زۆریان له یاسین گرتبوو، بە قسهی خوش لییان پرسیبوو: ئاخۆ یوسفی برای قهت بلاو کراوهی پیشمه رگانی له شاخهوه بۆ دههات؟ ئاخۆ یاسین هه رگیز بینویهتی ئەگەر په یوه ندیی هه بوویت به «مخرین» و حزه چه کداره کانی شاخ؟! کاتی یاسین ئەم قسانه ی بۆ باوکی گێراپهوه، باوکی - دووای بیرکردنه وه یه ک - به یاسینی گوت:

- باش، تیگه یستم!

پاشان گوتی:

- ئەم قسانه بۆ دایکت نه گێریته وه. ده ترسی.

به لقیس خانی دایکی یوسف له ناو جیگا که وتبوو، دوو لیفه یان پی دادابوو. چارۆگه سپییه که ی به سه ر نیوچه وانیه وه، ته سبیحه سه د و یه ک قلییه که یشی له ته نیشتییه وه که وتبوو. ده ورانده وریشی هه مووی ژنی گه ره ک بوون: دایزه ویدادی ژنی به دره دین قه ره، داده نه زیهه ی ژنی مه حموود خوخی، پلکه به دوکە ی نانکه ر، ئامینه خانی ژنی عه بدۆک نه جار، خه جه بازاری لیفکه درووی گه ره ک، له گه ل ژنه گه وره که ی عوسمان سه قای نامۆزای.. هه موویان، ده تگوت له پرسه یه ک دانیشتون.. دلیان

دهدایه وه .

به لقیس خان، به و نه خوشی و نه ساغییبه شه وه هه ده گریا و
ده لایه وه :

- به قوربانی بم! یوسف، جوانییبه که ی خوی بوو .. سه ری خوی
خوارد!

76

«جه مال سیوان» ناوی نه کره م بوو، جاییی ئامانه، له گه ل مام
جاییری باوکی یوسف باوکیان ئاموزای به کتر بوو. ماوه یه ک بوو
ساردییبه ک له نیوانیاندا هه بوو، به لام ئه وه تا ئه مرۆ کاتی دینی
مام جاییر له گه ل یاسینی کوره گه وره که ی بو پرسه ی سه عوی برای
هاتوون، ههستی به دلدا نه وه و به خته وه ریبه کی زۆر کرد.
جه مال سیوان به مام جاییری گوت: «پیتانه وه سه ربلند بووم،
مامه» .

ئنجا گوتیشی:

- به لاین بی: که ته عزیه که مان ته واو بیت، یوسف له بنی
دنیاش بیت .. بو ت ده دۆز مه وه» .

جه مال سیوان دووای ته واو بوونی پۆژی پرسه که ی سه عوی برای
به پۆژتیک، به بی ئاگاداریی مام جاییری ئاموزای باوکی، چوو بو وه
لای مام قادری قه یما غفرۆش .. لپی پرسیبوو: